

NATUR- OG MILJØKLAGENÆVNET

Rentemestervej 8
2400 København NV
Telefon: 72 54 10 00
nmkn@nmkn.dk
www.nmkn.dk

6. juni 2013 • J.nr.: NMK-10-00534 • Ref.: DAMOE/SMA

AFGØRELSE

i sag om godkendelse til I/S Amagerforbrænding til etablering af nyt forbrændingsanlæg på Kraftværksvej 31, København S

Natur- og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse efter § 33 i miljøbeskyttelsesloven¹.

Natur- og Miljøklagenævnet stadfæster Miljøstyrelsens afgørelse af 17. april 2012 om etablering af et nyt forbrændingsanlæg på ovennævnte adresse med de ændringer, der fremgår af afgørelsen.

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Natur- og Miljøklagenævnet². Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af næstformand Mikkel Schaldemose samt cand. scient. Signe Nepper Larsen, civilingeniør Erik Thomsen, seniorforsker Kim Gustavson, og miljøchef Ebbe T. Naamandsen.

---

¹ Lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010 af lov om miljøbeskyttelse

² Lov nr. 483 af 11. maj 2010 om Natur- og Miljøklagenævnet med senere ændringer.

Klagen til Natur- og Miljøklagenævnet

Miljøstyrelsen har den 17. april 2012 meddelt I/S Amagerforbrænding godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33 til etablering af et nyt forbrændingsanlæg med et nyt anlæg baseret på 2 nye ovnlinjer med en sammenlagt kapacitet på maks. 70 tons affald pr. time. Det nye anlæg erstatter det eksisterende anlæg.

Miljøstyrelsens afgørelse om godkendelse af det nye anlæg blev påklaget den 11. maj 2012 til Natur- og Miljøklagenævnet af Danmarks Naturfredningsforening. Klagen omfatter såvel overordnede formalia som specifikke forhold vedrørende en lang række vilkår for miljøgodkendelsen.

Miljøstyrelsen har samtidig med miljøgodkendelsen meddelt et kommuneplantillæg med VVM redegørelse for projektet, som ligeledes er påklaget til nævnet af Danmarks Naturfredningsforening. Natur- og Miljøklagenævnet har behandlet klagen over kommuneplantillæg med tilhørende VVM-redegørelse særskilt og har dd. truffet selvstændig afgørelse i denne sag.

Sagens oplysninger

Beskrivelse af virksomheden

Amagerforbrændings primære formål er bortskaffelse af dagrenovation og dagrenovationslignende affald ved termisk behandling (forbrænding). Anlægget har været i drift på lokaliteten i ca. 40 år. I dag behandles på anlægget affald fra kommunerne København, Hvidovre, Dragør, Tårnby og Frederiksberg. Miljøgodkendelsen for det eksisterende forbrændingsanlæg blev senest revideret af Miljøstyrelsen i 2009.

Det eksisterende forbrændingsanlæg er med tiden blevet alt for vedligeholdelseskrævende og energidbyttet er alt for lav. Virksomheden ønsker derfor at erstatte det eksisterende anlæg bestående af 4 ovnlinjer med en kapacitet på i alt 60 tons affald/time med et nyt anlæg baseret på 2 nye ovnlinjer, hver med en kapacitet på 30-35 tons affald pr. time. Det nye anlæg placeres på samme ejendom umiddelbart nordvest for det eksisterende anlæg. Planen er, at det eksisterende forbrændingsanlæg tages ud af drift, så snart det nye anlæg er funktionsdygtigt. De to ovnlinjer etableres som kraftvarmeproducerende anlæg med egen turbine til elproduktion. Det fremgår af ansøgningen, at anlægget skal anvendes som hidtil til behandling af husholdnings-/industriaffald, diverse biomassefraktioner samt en række konkrete fraktioner farligt affald.

Virksomhedens forurening

Forbrænding af affald giver typisk anledning til forurening i form af luftforurening, slagger og restprodukter samt spildevand og støj. Hertil kommer en potentiel risiko for forurening med støv og lugt ved uhensigtsmæssig drift. Ud over påvirkningerne af de omboende kan deposition af kvælstof (N) og tungmetaller via luften samt udledning af spildevand fra anlægget påvirke flora og fauna i området. Begrænsning af forureningen sker dels ved regulering af de affaldstyper, der må forbrændes, dels ved brug af effektive rensningstekniske foranstaltninger.

Beliggenhed og planmæssige forhold

Både mod nord, øst og sydøst er virksomheden omgivet af tungtforurenende virksomheder, heriblandt Amagerværkets 3 kraftværksblokke med oplag af kul og havneanlæg, et lageranlæg for olieprodukter, en modtagestation for farligt affald (SMOKA) samt flere sorteringsarealer for erhvervsaffald. De nærmeste boliger er i dag bygningerne ved Christiania i en afstand af ca. 500 m fra anlægget samt en række haveforeninger ca. 500 – 800 m syd og sydvest for arealet. Ved Margrethe-

holm Havn er der udlagt et nyt boligområde, hvor der planlægges opført boliger i en afstand af ca. 240 m fra forbrændingsanlægget.

Regionplanen og forslag til vandplanen

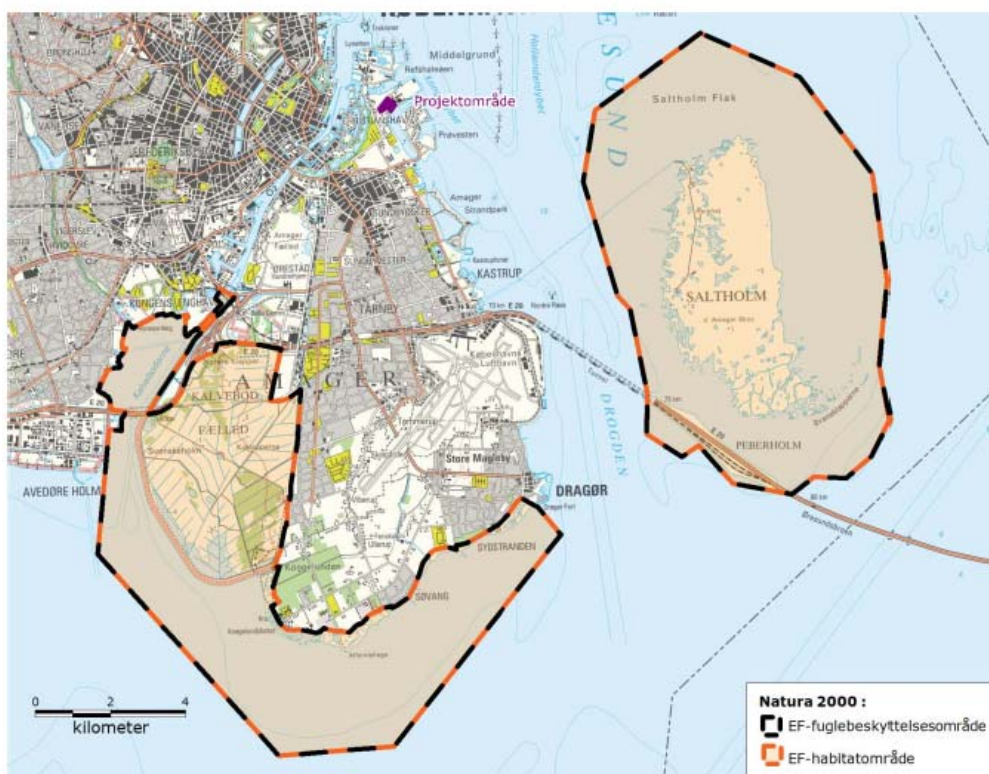
Miljømålsætningerne for Øresund fremgår af Regionplan 2005 for Hovedstadsregionen udarbejdet af Hovedstadens Udviklingsråd (HUR), som siden er ophøjet til landsplandirektiv. Disse miljømål afløses snart af en ny vandplan, som i skrivende stund stadig foreligger i udkast: *Udkast til Vandplan 2010 – 2015. Hovedvandsopland 2.3 Øresund.*

Kommuneplanen

Anlægget er beliggende i et område, der i Fingerplan 2007 samt Kommuneplan 2011 for Københavns Kommune er udlagt til virksomheder med særlige beliggenhedskrav. I Kommuneplantillæg nr. 1 fra februar 2011 er der åbnet mulighed for, at der på baggrund af en gennemført VVM-procedure kan etableres et nyt forbrændingsanlæg på arealet.

Internationale naturbeskyttelsesområder

Det nærmeste Natura 2000-område er Saltholm (nr. N142), som med det omkringliggende hav ligger ca. 5,5 km fra anlægget. Syd for anlægget i ca. 10 km afstand ligger Natura 2000-område nr. N143 Vestamager. Områderne er vist på nedenstående figurer:

Øvrige naturinteresser

Vest for anlægget ligger der en række § 3-beskyttede søer, hvoraf de nærmeste er tre mindre områder ved Christiansholms voldanlæg, den indre og ydre voldgrav ved Kuppet samt Sankt Jørgen Sø, Peblinge Sø og Sortedams Sø i København, og syd for Amagerforbrænding ligger en eng og to moseområder på den nordlige del af Amager Fælled. Moserne er primært bevokset med pil og tagrør, men

rummer også mindre vandområder og engen afgræsses af heste. Der ligger desuden flere regnvandsbassiner og søer samt et stort strandengsområde på den sydvestlige del af Kalvebod Fælled.

Den påklagede afgørelse

Den 17. april 2012 meddelte Miljøstyrelsen Roskilde godkendelse af det ansøgte projekt på en række nærmere angivne vilkår. Det fremgår af miljøgodkendelsen, at vilkårene er fastsat med udgangspunkt dels i bestemmelserne i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen³, dels i det gældende BREF-dokument⁴ for affaldsforbrænding, og dels i miljøkonsekvensvurderingerne foretaget i forbindelse med VVM-proceduren. Godkendelsen er meddelt på en lang række vilkår (140 vilkår i alt), som overordnet beskrevet regulerer følgende forhold:

- Vilkår 1-3 regulerer generelle administrative forhold, herunder bortfald af godkendelsen ved manglende udnyttelse, underretningspligt ved væsentlige driftsændringer mv. og maksimal forbrændingskapacitet ved den konkrete brændværdi for affaldet og maksimal andel tilført farligt affald til forbrændingen.
- Vilkår 4-10 og 21-27 angiver hvilke affaldstyper og -fraktioner, der må behandles i anlægget, hvordan modtagelse af affaldet må foregå, og hvilken modtagekontrol, der skal foretages med angivelse af metode, hyppighed og registreringer.
- Vilkår 11-20 regulerer håndteringen og behandlingen af farligt affald, herunder klinisk risikoaffald.
- Vilkår 28-33 stiller krav til indretningen af ovnene og tilførsel af de forskellige typer affald, herunder biomasse.
- Vilkår 34-58 fastsætter krav til efterforbrænding og drift på støttebrændsel, indretningen af røggasrensningen og dimensionering af skorstenen, samt indretning af forskellige hjælpeanlæg, herunder lagertanke og køleanlæg.
- Vilkår 59-63 omhandler behandling af ristegennemfald og slagge, herunder fastsættes der grænseværdier og krav til kontrol med slaggens indhold af uforbrændt materiale.
- Vilkår 64-67 fastsætter krav til indretningen af udendørs arealerne og afledningen af regnvand.
- Vilkår 68-79 fastsætter krav til indretningen af oplag for forskellige affaldsfraktioner og hjælpestoffer, herunder krav til ammoniakvandstankoplagget.
- Vilkår 80-92 fastsætter emissionsgrænseværdier til luften for en lang række stoffer, der udledes fra anlægget. Kravene dækker henholdsvis normal drift og havari- og driftsstopsituationer.
- Vilkår 93-110 fastsætter krav til virksomhedens egenkontrol med luftemissionerne, herunder kontrolmetode, hyppighed og registreringsprocedurerne, samt krav til funktionskontrollen af måleudstyret.
- Vilkår 111-118 fastsætter støjkrav både under normale driftsforhold og ved driftsforstyrrelser, samt egenkontrollen.
- Vilkår 120-133 stiller krav til rensningen og udledningen af processpildevand og kondensatvand til Øresund, herunder krav til indretningen af udløbet, maksimalt tilladelige stofkoncentrationer i udledningen og maksimale vand- og stofmængder, der må udledes pr. år, samt

---

³ Bek. nr. 1356 af 21. december 2011 om anlæg, der forbrænder affald

⁴ Industrial Pollution Prevention and Control (IPPC). Reference Document on Best Available Techniques for Waste Incineration, August 2006

kontrollen med overholdelse af kravene med angivelse af metode, hyppighed og indberetningsform og -indhold.

- Vilkår 133-137 fastsætter krav til indberetningerne til tilsynsmyndigheden af diverse drifts- og vedligeholdelsesplaner og kvartalvise rapporteringer af egenkontrollen.
- Vilkår 138 fastsætter krav til årlig indberetning af virksomhedens muligheder for yderligere nedsættelse af miljøpåvirkningerne.
- Vilkår 139-140 stiller henholdsvis krav til virksomhedens indsats ved uheld og virksomhedens forpligtelser ved ophør af driften på ejendommen.

Til støtte for vilkårsfastsættelsen foreligger der en række notater udarbejdet af ansøgers rådgiver, Rambøll, herunder depositionsregninger for kvælstof og tungmetaller med konsekvensvurderinger i forhold til naturområderne i oplandet og til vandmiljøet, fortyndingsregninger for udledning af henholdsvis processpildevandet og kondensatet til Kongedybet og konsekvensvurderinger i forhold til vandkvaliteten, biota og sediment. Herudover foreligger der sammenligningsregninger for miljøpåvirkningerne fra det nye og det eksisterende anlæg samt støjberegninger ved hjælp af SoundPLAN⁵, som viser bidraget fra anlægget til støjen i omgivelserne, og spredningsregninger ved hjælp af OML. Desuden foreligger der som bilag til ansøgningen en detaljeret gennemgang af anlæggets indretning og emissioner i forhold til BREF-dokumentet for affaldsforbrændingsanlæg.

Klagen

Miljøstyrelsens afgørelse om godkendelse blev påklaget den 11. maj 2012 til Natur- og Miljøklagenævnet af Danmarks Naturfredningsforening. Klagen over miljøgodkendelsen omhandler dels en række retlige forhold, dels en række indsigelser i forhold til vilkårene for godkendelsen. Klagen kan sammenfattes i følgende overskrifter:

1. Afgørelsen er ugyldig på grund af manglende bemærkninger fra kommunalbestyrelsen, jf. § 8 i godkendelsesbekendtgørelsen.
2. Miljøministeren burde have været underrettet om sagen, jf. godkendelsesbekendtgørelsens § 9 på grund af risiko for grænseoverskridende forurening.
3. Afgørelsen er i strid med godkendelsesbekendtgørelsens § 13, stk. 3.
4. DN har desuden en række indsigelser overfor vilkårene. Det drejer sig navnlig om
  - vilkår 1-3 vedr. maks. nominel kapacitet for anlægget
  - vilkår 4-8 om affald der må forbrændes
  - vilkår 9-20 modtagelse af affald
  - vilkår 21-27 om modtagekontrol
  - vilkår 28-39 Drift af ovnen
  - vilkår 37 om fyring med biomasse
  - vilkår 40-58 vedr. krav til røggasrensning
  - vilkår 59-63 vedr. slaggeudtag og ristegennemfald
  - vilkår 64-67 vedr. udendørs arealer
  - vilkår 80-110 vedr. kontrol af emissionerne til luften
  - vilkår 111-119 vedr. støj
  - vilkår 120-133 vedr. udledning af spildevand
  - vilkår 134-138 vedr. afrapportering.

---

⁵ Edb-program til beregning af støjudbredelsen fra forskellige typer støjkilder

DN mener generelt, at omfanget af vilkår har taget overhånd, hvorfor foreningen medsender forslag til vilkår vedlagt foreningens egne miljøvurderinger. Herudover har Danmarks Naturfredningsforening anført i klagen, at en række indretnings- og driftsvilkår (vilkårene 9-20 og 28-33) omhandler forhold, som bør fremgå af ansøgningen og dermed burde være overflødige.

Miljøstyrelsen fremsendte den 30. maj 2012 styrelsens kommentarer til Danmarks Naturfredningsforenings klage.

Den 4. juni 2012 fremsendte virksomheden sine bemærkninger til klagen. Som opfølgning på virksomhedens bemærkninger meddelte Danmarks Naturfredningsforening den 26. juni 2012 nævnet, at foreningen fastholder sin klage.

DN's klage og Miljøstyrelsens og virksomhedens bemærkninger til klagen vil blive behandlet nedenfor i afsnittet "Nævnets bemærkninger og afgørelse".

Nye oplysninger

Natur- og Miljøklagenævnet har i forbindelse med behandlingen af sagen indhentet supplerende oplysninger fra Miljøstyrelsen Roskilde vedrørende Amagerforbrændings tidligere udledninger til havet. Det fremgår heraf, at der frem til 2011 fra anlægget er udledt spildevand fra slaggekøling til Margretheholm Kanalen. I 2010 blev der målt en udledning på 34.847 m³ spildevand til kanalen med et Total N indhold svarende til 488 kg N/år og Total P på 11 kg P/år. Spildevandsmængden var imidlertid frem til ca. 2006 langt større, og frem til revisionen af miljøgodkendelsen i 2009 var der tilladt en udledning på 200.000 m³.

Amagerforbrænding har den 17. januar 2013 over for nævnet telefonisk bekræftet, at det rensede kondensatvand, der udledes til Kongedybet, ikke vil kunne indeholde detekterbare mængder af kvælstof- eller phosphorforbindelser. Udledningen af kvælstof fra forbrændingsanlægget sammen med spildevandet vil på det grundlag maksimalt udgøre ca. 0,5 tons N/år.

Høring af virksomheden

Et udkast til afgørelse blev den 30. april 2013 sendt i høring hos Amagerforbrænding. Virksomheden har påpeget enkelte fejl, som er blevet rettet. Herudover har virksomhedens kommentarer ikke givet anledning til ændringer.

Natur- og Miljøklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Indledende bemærkninger om retsgrundlaget

Den omhandlede virksomhed er omfattet af bestemmelserne om godkendelse af forurenende virksomhed i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, idet virksomheden er optaget på listen over godkendelsespligtig virksomhed under punkt 5.2⁶ i bilag 1 til godkendelsesbekendtgørelsen⁷. Miljøstyrelsen er godkendende og tilsynsførende myndighed for virksomheden.

---

⁶ Bortskaffelse eller nyttiggørelse af affald i affaldsforbrændingsanlæg eller affaldsmedforbrændingsanlæg for a) dagrenovations- eller dagrenovationslignende affald, hvor kapaciteten er større end 3 tons/time og c) for farligt affald, hvor kapaciteten er større end 10 tons/dag (tidligere punkt K 106), jf. bekendtgørelse nr. 1454/2012 om godkendelse af listevirksomhed.

⁷ Bekendtgørelse 1454/2012 om godkendelse af listevirksomhed

Anlægget er omfattet af det såkaldte IE-direktiv⁸, der er gennemført i Danmark med bl.a. den seneste ændring af godkendelsesbekendtgørelsen, der trådte i kraft den 7. januar 2013. Direktivet, der erstatter en række tidligere direktiver, herunder IPPC-direktivet⁹ og affaldsforbrændingsdirektivet, viderefører de generelle principper for godkendelse af større industrielle anlæg samt indretnings- og driftskrav for bl.a. affaldsforbrændingsanlæg.

Det bemærkes, at sagen skal behandles af nævnet i henhold til bekendtgørelse nr. 486 af 25. maj 2012 om godkendelse af listevirksomhed, jf. § 53, stk. 3 i den gældende bekendtgørelse nr. 1454 af 20. december 2012 om godkendelse af listevirksomhed. Når der i det følgende refereres til godkendelsesbekendtgørelsen, gælder referencen til bekendtgørelse 486/2012.

Ved godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33 skal det påses, at virksomheden har truffet de nødvendige foranstaltninger til at forebygge og begrænse forureningen ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik (BAT), og at det ansøgte projekt kan etableres det ønskede sted uden at påføre omgivelserne forurening, som er uforenelig med hensynet til omgivelsernes sårbarhed og kvalitet, jf. godkendelsesbekendtgørelsens § 13, stk. 1.

Til brug for vurderingen af BAT-kravet har EU-Kommissionen udsendt BREF-dokumenter (BAT-Reference-dokument) for de virksomhedstyper, der er omfattet af IE-direktivets bilag 1, herunder for affaldsforbrændingsanlæg. Herudover er der udarbejdet en række tværgående BREF-dokumenter, som i et vist omfang også kan være relevante for affaldsforbrændingsanlæg. Se mere herom senere.

Virksomheden er herudover omfattet af affaldsforbrændingsbekendtgørelsen. Bekendtgørelsen, der supplerer godkendelsesbekendtgørelsen, fastsætter specifikke regler for indretning og drift af affaldsforbrændingsanlæg. Afgørelsen om godkendelse skal behandles af nævnet på et tidspunkt, hvor der siden afgørelsen er indbragt for nævnet, er udstedt en ny bekendtgørelse om affaldsforbrændingsanlæg, der implementerer IE-direktivet¹⁰. Ifølge bekendtgørelsens § 54 skal verserende klagesager færdigbehandles efter de hidtil gældende regler, dvs. bekendtgørelse nr. 1356 af 12. december 2011 om anlæg, der forbrænder affald. Nærmere herom nedenfor. Når der i det følgende refereres til affaldsforbrændingsbekendtgørelsen, gælder referencen således til bekendtgørelse nr. 1356/2011. Det bemærkes, at der med den seneste ændring af affaldsforbrændingsbekendtgørelsen ikke er sket ændringer i emissionsgrænseværdierne i forhold til den hidtil gældende bekendtgørelse.

Spildevandsudledningen fra anlægget er omfattet af de specielle regler om fastsættelse af kvalitets- og udlederkrav, der er indeholdt i bekendtgørelse nr. 1022 af 25. august 2010 om miljøkvalitetskrav for vandområder og krav til udledning af forurenende stoffer til vandløb, søer eller havet. Bekendtgørelsen fastsætter miljøkvalitetskrav for en række stoffer samt krav til udledning af forurenende stoffer til vandløb, søer eller havet. Miljøkvalitetskravene indgår i vandrammedirektivets og miljømålslovens forståelse af, hvad der anses for god økologisk tilstand for et vandområde. En forudsæt-

---

⁸ EU-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og forurening)

⁹ EU-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (kodificeret udgave)

¹⁰ Bekendtgørelse nr. 1451/2012 om anlæg, der forbrænder affald. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 7. januar 2013 og afløste den hidtil gældende affaldsforbrændingsbekendtgørelse nr. 1356/2011.

ning for at opnå god økologisk tilstand er, at gældende miljøkvalitetskrav er opfyldt. I henhold til bekendtgørelsens § 13 skal miljømyndigheden i forbindelse med udledningstilladelsen sikre, at udledningen begrænses ved hjælp af bedste tilgængelige teknik, og i henhold til § 17 fastsætte vilkår for den maksimalt tilladelige gennemsnitlige koncentration og den maksimalt tilladelige mængde forurenende stoffer eller maksimalt udledte vandmængde over en given periode, således at de miljøkvalitetskrav, der gælder for det berørte vandområde ikke overskrides.

Miljømålsloven implementerer EU's Vandrammedirektiv, Habitatdirektiv og Fuglebeskyttelsesdirektiv i den danske vand- og naturplanlægning. På baggrund af analyser af den aktuelle miljøtilstand sat i forhold til det ønskede niveau fastlægger miljømålsloven tidsfrister for processen og den administrative arbejdsdeling mellem stat og kommuner.

Det generelle miljømål er i lovens § 12 - i overensstemmelse med vandrammedirektivet - fastsat således:

§ 12. Senest den 22. december 2015 skal alt overfladevand og grundvand have opnået en god tilstand, jf. dog §§ 15-20.

Stk. 2. Ved god tilstand for overfladevand forstås den tilstand, et overfladevandområde har nået, når det både har god økologisk tilstand og god kemisk tilstand. Ved god tilstand for grundvand forstås den tilstand, en grundvandsforekomst har nået, når den både har god kvantitativ tilstand og god kemisk tilstand.

Miljømålsloven indeholder desuden i § 11 en generel bestemmelse om myndighedernes forpligtelser til at forebygge og forhindre forurening af overfladevande:

§ 11. Foringelse af tilstanden af alle overfladevandområder og alle grundvandsforekomster skal forebygges.

Stk. 3. Der må ikke ske en øget direkte eller indirekte forurening af overfladevand, medmindre foranstaltninger til gennemførelse af dette vil medføre en øget forurening af miljøet som helhed. Forøgelse af forureningen af havet uden for vanddistrikterne skal så vidt muligt undgås.

Da anlægget er beliggende i nærheden af Natura 2000-områder skal der i den foreliggende sag ifølge habitatbekendtgørelsens¹¹ § 7, stk. 1, jf. § 8, stk. 7, nr. 6, foretages en vurdering af, om det ansøgte projekt i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke Natura 2000-områderne væsentligt.

Hvis projektet i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der foretages en egentlig konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område, jf. habitatbekendtgørelsens § 7, stk. 2.

Hvis vurderingen viser, at det ansøgte projekt vil skade området, må der ikke meddeles tilladelse til det ansøgte, jf. habitatbekendtgørelsens § 7, stk. 2. Vurderingen skal fremgå af afgørelsen, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 4.

Nævnets bemærkninger til BAT-vurderingen

---

¹¹ Bekendtgørelse nr. 408 af 1. maj 2007 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

Som det fremgår ovenfor, skal godkendelsesmyndigheden sikre sig, at ansøger har truffet de nødvendige foranstaltninger til at forebygge og begrænse forureningen ved anvendelse af bedste tilgængelige teknik. For affaldsforbrændingsanlæg er der udarbejdet et BREF-dokument¹², som beskriver de forskellige teknikker til affaldsforbrænding og rensning af spildevandet fra processen, og som indeholder anbefalinger til valg af teknologi med angivelse af erfaringsmæssigt opnåelige emissionsniveauer (BAT-anbefalinger). Det fremgår af sagen, at virksomheden har foretaget en grundig gennemgang af projektet i forhold til BREF-dokumentet, og at valget af renseteknologi er baseret på detaljerede miljøvurderinger af alternative renseteknologier. Det omhandlede BREF-dokument indeholder BAT-anbefalinger, der er knyttet til anlæg, der behandler specifikke affaldstyper, herunder farligt affald og klinisk risikoaffald. I henhold til BREF-dokumentet er disse anbefalinger kun relevante for anlæg, der hovedsagelig eller udelukkende behandler disse affaldstyper.

Natur- og Miljøklagenævnet finder på baggrund af sagens oplysninger, at Miljøstyrelsen har forholdt sig til de relevante BAT-anbefalinger, og at Miljøstyrelsen dermed har sikret sig, at anlægget er baseret på bedste tilgængelige teknik. Der henvises til de mere detaljerede bemærkninger herom nedenfor.

Overholdelse af bekendtgørelsen om forbrænding af affald

Ved godkendelse af affaldsforbrændingsanlæg skal godkendelsesmyndigheden sikre sig, at kravene i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen som minimum er overholdt, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 1 og 2.

Det fremgår af bekendtgørelsen, at en godkendelse af et affaldsforbrændingsanlæg skal indeholde vilkår om

1. hvilke affaldsarter og -mængder, der må behandles i anlægget,
2. anlæggets samlede affaldskapacitet,
3. at restprodukter fra anlæggets drift skal begrænses mest muligt,
4. at transport og opbevaring af tørre restprodukter skal finde sted på en sådan måde, at de spredes mindst muligt i miljøet, og
5. at driftslederen skal underrette tilsynsmyndigheden straks, hvis kontrolmålinger viser overskridelser af emissionsgrænseværdierne.

Det fremgår videre af bekendtgørelsen, at godkendelsen skal indeholde vilkår om

1. mindste og største massestrøm af det farlige affald samt
2. det farlige affalds laveste og højeste brændværdi og dets maksimalt tilladte indhold af forurenende stoffer.

Bekendtgørelsen fastsætter specifikke krav til modtagelse af affald på anlægget (bilag 2) samt specifikke konstruktions- og driftskrav (bilag 3). Natur- og Miljøklagenævnet konstaterer ved en gennemgang af sagen, at Miljøstyrelsen har sikret sig, at det projekterede anlæg lever op til de krav, der fremgår af bilag 2 og 3. Se dog nævnets supplerende bemærkninger hertil nedenfor under gennemgangen af vilkårene.

---

¹² Pollution Prevention and Control (IPPC). Reference Document on Best Available Techniques for Waste Incineration, August 2006

Herudover skal virksomheden som minimum overholde nærmere bestemte emissionsgrænseværdier for luftemissioner (bilag 7). Det fremgår af sagen, at Miljøstyrelsen har valgt at skærpe disse grænseværdier med hjemmel i bekendtgørelsens § 3, stk. 2. Natur- og Miljøklagenævnet kan tilslutte sig de fastsatte grænseværdier.

For så vidt angår spildevand fra røggasrensningen indeholder bekendtgørelsen krav om, at der i spildevandstilladelsen skal fastsættes vilkår om prøvetagningssteder og -hyppighed samt om pH, temperatur og flow. Desuden skal spildevandstilladelsen som minimum overholde emissionsgrænseværdierne i bilag 6. Endelig indeholder bekendtgørelsen krav til den egenkontrol, der skal føres på virksomheden. Kravene fremgår af bilag 4.

Nævnet konstaterer, at Miljøstyrelsen har fastsat emissionsgrænseværdier for udledning af spildevand fra røggasrensningsanlægget, der er langt strengere end bekendtgørelsens grænseværdier i bilag 6. For så vidt angår kontrolvilkårene henvises til bemærkningerne nedenfor til de enkelte vilkår.

DN har det generelle synspunkt, at omfanget af vilkår har taget overhånd. Nævnet skal hertil oplyse, at affaldsforbrændingsbekendtgørelsen er konstrueret på den måde, at godkendelsesmyndigheden er forpligtet til at fastsætte en række driftsvilkår, der som minimum skal overholde bekendtgørelsens krav, herunder f.eks. emissionsgrænseværdier for emissioner til luften og emissionsgrænseværdier for spildevand suppleret med krav til virksomhedens egenkontrol mv. Herudover gælder der en række drifts- og kontrolkrav, der er direkte bindende for virksomhederne. For overtrædelse af de krav, der er direkte bindende, er der knyttet et selvstændigt strafansvar, jf. bekendtgørelsens § 23. Godkendelsesmyndigheden kan dog generelt fastsætte strengere krav end dem, der fremgår af bekendtgørelsen.

Natur- og Miljøklagenævnet konstaterer, at Miljøstyrelsen i denne sag har fastsat alle de nødvendige vilkår i henhold til bekendtgørelsen. Nævnet konstaterer imidlertid samtidig, at styrelsen har fastsat vilkår, der omfatter krav, der er direkte bindende efter bekendtgørelsen, hvorved der er sket en vis grad af "dobbeltregulering". Det drejer sig eksempelvis om vilkårene 21 og 24 (bekendtgørelsen bilag 2, jf. § 9), vilkårene 36 og 39 (bekendtgørelsen bilag 3, jf. § 10, stk. 1) og vilkårene 91 og 92 (bekendtgørelsens § 13, stk. 1 og 2).

Nævnet finder denne fremgangsmåde uheldig, da det kan skabe tvivl om retsgrundlaget i en konkret håndhævelsessituation. Nævnet har derfor overvejet at slette de vilkår, der er udtryk for dobbeltregulering, men da disse indgår i en større sammenhæng, ville en fjernelse af dele af vilkårene medføre en endnu større grad af usikkerhed. Nævnet har derfor valgt at se bort fra den "dobbeltregulering", der er konstateret, bortset fra enkelte vilkår, som efter nævnets opfattelse er i direkte strid med eller som indeholder væsentlige mangler i forhold til bekendtgørelsen, se nærmere herom nedenfor.

Nævnet må i stedet henlede opmærksomheden på, at tilsynsmyndigheden er forpligtet til at føre tilsyn med, at bekendtgørelsen overholdes, jf. miljøbeskyttelseslovens § 46, idet nævnet lægger til grund, at bestemmelserne i bekendtgørelsen gælder og skal overholdes, også selvom der i vilkårene er fastsat tilsvarende bestemmelser med anden ordlyd.

Nævnets bemærkninger til habitatvurderingen

Det fremgår af VVM-redegørelsens afsnit 5.4.6, at

"Der er gennemført en vurdering i henhold til habitatbekendtgørelsens § 7, stk. 1. På den baggrund vurderes det samlet, at udledning af spildevand ikke medfører en påvirkning af de to Natura 2000-områder, og at luftemissioner i forbindelse med etablering af to nye ovnlinjer hos Amagerforbrænding medfører en så lav grad af forstyrrelse i de to Natura 2000-områder, at påvirkningen vurderes at være ubetydelig for hovedforslaget og de to alternativer. Projektet vil således uanset røggasrensningsmetode ikke påvirke bevaringsstatus for arter og naturtyper på udpegningsgrundlaget for Natura 2000-område N142 eller Natura 2000-område N143 i væsentlig grad.

På den baggrund vurderes det, at der ikke er grundlag for at udarbejde en naturkonsekvensvurdering i henhold til habitatbekendtgørelsens § 7, stk. 2. "

Det fremgår videre af VVM-redegørelsen, at

"Samlet vurderes det, at der ikke vil være en negativ påvirkning af § 3-beskyttede områder eller rødlistede arter. Ligeledes vurderes det, at projektet ikke vil medføre en negativ påvirkning af den økologiske funktionalitet for bilag IV-arter, der lever i området, eller disse arters mulighed for at opretholde eller opnå gunstig bevaringsstatus. "

Afstanden til Saltholm-området er ca. 5-8 km og til Vestamager ca. 10 -15 km.

Det fremgår af VVM-redegørelsen, at moderniseringen af Amagerforbrændings anlæg vil medvirke til betragtelige reduktioner af forureningen fra anlægget, og at etablering af våd røggasrensning medfører en halvering af emissionerne til luften i forhold til semitør røggasrensning, hvor der ikke produceres spildevand.

Nævnet kan på baggrund af Natura 2000-planerne og de tilgrundliggende basisanalyser for områderne konstatere følgende:

Saltholm

Bevaringsstatus for den terrestriske del af udpegningsgrundlaget er vurderet gunstig. Ingen af de naturtyper, der er grundlag for udpegningen af Natura 2000-området Saltholm, er specielt følsomme over for deposition af kvælstof fra luften, og tålegrænserne for disse er ikke overskredet.

Bevaringsstatus for de marine dele af udpegningsgrundlaget er vurderet ugunstig med næringsstoffer og miljøfarlige stoffer fra havvandet som primære trusler. Der er ikke i Natura 2000-planen fastsat en specifik indsats i 1. planperiode over for disse trusler. Generelt følger af planen, at belastningen med næringsstoffer skal begrænses via vandplanen samt begrænsning af deposition af kvælstof fra landbruget. God vandkvalitet skal sikres via vandplanen.

Vestamager

Bevaringsstatus for såvel den terrestriske del som den marine del af Vestamager er med en enkelt undtagelse vurderet ugunstig. Enkelte naturtyper er følsomme over for kvælstofdepositionen, og tålegrænsen for disse arter er overskredet. Det fremgår af basisanalysen til Natura 2000-planen afsnit 4.1, at tålegrænsen med hensyn til kvælstof ikke med sikkerhed er overskredet for nogen naturtyper inden for området, men for nogle af arterne ligger depositionen i den øvre del af tålegrænse-intervallet.

For de marine dele af udpegningsgrundlaget betragtes næringsstoffer og miljøfarlige stoffer som primære trusler. Der er heller ikke i denne naturplan fastsat specifik indsats i 1. planperiode over for disse trusler. Generelt følger det af Natura 2000-planen, at belastningen med næringsstoffer skal begrænses via vandplanen samt ved reduktion af deposition af kvælstof fra landbruget. De marine typer skal sikres ved, at projekter og aktiviteter ikke skader lokaliteten.

Kvælstofemissionen til luft og vand

Det fremgår af sagen, at der fra det nye anlæg maksimalt vil blive udledt 180,5 t N/år fordelt på 180 tons til luften og 0,5 t til vand, hvor der i dag fra det eksisterende anlæg udledes ca. 285 t N/år, som kun omfatter emissioner til luften.

Depositionen af kvælstof over de marine dele af Natura 2000-områderne er af ansøgers rådgiver, Rambøll beregnet til 0,6 mg N/m²/år (10 g/ha/år). Anlæggets bidrag til kvælstofdepositionen ligger dermed væsentligt under den gennemsnitlige baggrundsdeposition i områderne, der i basisanalyserne til Natura 2000-planerne er opgjort til 1270 - 1554 mg N/m²/år.

Udledningen af kvælstof med spildevandet vil ligge på ca. 0,5 tons/år, hvilket svarer til under 0,05 % af den totale kvælstoftilførsel til oplandet, som opgjort i udkast til vandplan for Øresund. Allerede 50 m fra udledningsspunktet vil anlæggets bidrag til kvælstofkoncentrationen i Øresund ligge på under 40 mg/m³ og vil dermed blot udgøre 25 % af vandplanens¹³ støtteparameter til opfyldelse af målsætningen for området, som er fastsat til 165 mg N/l. Det bemærkes i øvrigt, at udledning af kvælstof fra Amagerforbrænding indgår i såvel recipientplanen i Regionplan 2005, som i udkastet til Vandplan Øresund.

Nævnet konstaterer endvidere på baggrund af depositionsregningerne i VVM-redegørelsen og baggrundsnotaterne til miljøgodkendelsen, at depositionen over de terrestriske dele af Natura 2000-områderne vil ligge på maksimalt 25-35 g N/ha/år. Anlæggets bidrag til deposition af kvælstof til de terrestriske dele af Natura 2000-områderne vil derfor blot udgøre 0,3 % af den aktuelle baggrundsdeposition i området, der fremgår af basisanalysen til Natura 2000-planerne (12,7 – 15,54 kg N/ha/år inkl. bidrag fra det eksisterende anlæg). Bidraget fra anlægget til deposition af kvælstof over de områder på Vestamager, hvor der forekommer særligt kvælstoffattige naturtyper (grå/grøn klit og klitlavning), er på grund af den endnu større afstand derfor en hel del lavere og vil efter nævnets opfattelse ikke kunne påvirke naturtyperne i målbart omfang.

Kviksølvemissionen til luft og vand

Det fremgår af sagen, at den beregnede udledning af kviksølv til luften vil ligge på ca. 16,1 kg pr. år mod 18 kg/år fra det eksisterende anlæg.

Med spildevandet forventes det, at der efter en indkøringsperiode på 2 år maksimalt vil blive udledt 84 g Hg/år. I de 2 første driftsår vil udledningen af kviksølv være noget højere, idet den med udgangspunkt i spildevandskravene som fastsat i miljøgodkendelsen er beregnet til 264 g/år.

I forhold til de marine dele af Natura 2000-områderne konstaterer Natur- og Miljøklagenævnet på baggrund af oplysningerne i sagen, at bidraget fra spildevandsudledningen til koncentrationen af miljøfarlige stoffer i havmiljøet allerede i en afstand af 50 m fra udledningsspunktet vil ligge mere end

---

¹³ Udkastet til Vandplan Øresund

80 % under vandkvalitetskravene¹⁴, og at fortyndingen vil stige kraftigt med afstanden grundet de særdeles gode opblandingsforhold i Kongedybet. I en afstand af 300 m fra udledningspunktet vil koncentrationerne eksempelvis yderligere fortyndes 2000 – 6000 gange afhængigt af spildevandets densitet. Fortyndingen i 5 km afstand, som er den korteste afstand til de marine dele af Natura 2000- områderne, vil være flere titusinde gange større.

I henhold til depositionsopgørelserne i sagen vil depositionen af tungmetaller over vandet ligeledes højst bidrage med koncentrationer, der ligger 100 -1000 gange under vandkvalitetskravene udmeldt i bekendtgørelse 1022/2010, (jf. tabel 5-16 i VVM-redegørelsen).

Nævnet kan endvidere konstatere, som redegjort nedenfor, at spildevandets indhold af vanadium og kviksølv efter nævnets beregninger allerede i afstande af 50-100 m fra udledningspunktet vil være uden betydning i forhold til overholdelse af kvalitetskravene for hhv. sediment og biota i bekendtgørelse nr. 1022/2010.

Udledningen af spildevand fra anlægget vil således overholde såvel miljøkvalitetskravene i bekendtgørelse 1022/2010 som retningslinjerne i regionplanen og udkastet til vandplan for Øresund. Natur- og Miljøklagenævnet kan på den baggrund tilslutte sig Miljøstyrelsens vurdering af, at spildevandsudledningen af miljøfarlige stoffer ikke vil kunne medføre en væsentlig påvirkning af de marine dele af udpegningsgrundlaget for de to naturområder.

Det årlige maksimale bidrag til tungmetaldepositionen over de terrestriske dele af Natura 2000-områderne ligger, jf. tabel 5-15 i VVM-redegørelsen, på mellem 0,1-3,5 µg/m² og udgør dermed et ubetydeligt bidrag i forhold til det økologiske jordkvalitetskriterium, hvis laveste værdi for kviksølv er på 100 µg/kg jord.

Depositionen af kviksølv over Natura 2000-områderne er i øvrigt på baggrund af den i vilkårene fastsatte maksimale emission pr. år beregnet til højst 0,08 µg Hg/m²/år (0,8 mg/ha/år), og ligger dermed væsentligt under den gennemsnitlige baggrundsdeposition i områderne, der i Helcom 2010-rapporten er anslået til ca. 10 -15 µg Hg/m²/år, inkl. de aktuelle emissioner fra værket.

Det bemærkes, at vurderingerne ovenfor er særdeles konservative, eftersom belastningsopgørelserne for såvel luft og vand er baserede på emissioner svarende til konstant maksimale tilladelige koncentrationsniveauer og flowmængder.

Sammenfattende vil det nye forbrændingsanlæg efter nævnets opfattelse hverken i sig selv eller i sammenhæng med andre planer eller projekter være til hinder, at allerede opnået gunstig bevaringsstatus for arter og naturtyper i Natura 2000-områderne kan bevares, eller at gunstig bevaringsstatus kan opnås for andre arter og naturtyper i områderne.

Nævnet er således enig med Miljøstyrelsen i, at det på det foreliggende grundlag kan udelukkes, at emissioner fra det nye anlæg vil kunne have nogen væsentlig påvirkning på Natura 2000-områderne Saltholm og Vestamager, og at en egentlig konsekvensvurdering efter habitatdirektivets § 7, stk. 2 derfor ikke er nødvendig.

---

¹⁴ Jf. Miljøstyrelsens bekendtgørelse 1022/2010.

Miljøstyrelsen har i VVM-redegørelsen foretaget en systematisk vurdering af depositionen i de øvrige naturmæssigt relevante områder omkring anlægget og konkluderer, at ingen levesteder vil kunne blive ødelagt eller alvorligt påvirket af emissionerne fra anlægget. Natur- og Miljøklagenævnet har ikke grundlag for at tilsidesætte denne vurdering.

Nævnets bemærkninger til de enkelte klagepunkter

Ad pkt. 1. Manglende bemærkninger fra kommunalbestyrelsen

DN anfører, at der "savnes kommunalbestyrelsens bemærkninger til projektet, der skal fremsendes i henhold til § 8 i godkendelsesbekendtgørelsen", og hævder i forlængelse heraf, at hvis der havde ligget en udtalelse fra Københavns Kommunes Borgerrepræsentation, var anlægget formentlig blevet godkendt med en mindre ovnkapacitet.

Miljøstyrelsen har hertil oplyst, at kommunens kommentarer til ansøgningen blev modtaget den 27. august 2010, og har indsendt kopi af journaloversigten.

Amagerforbrænding har til dette punkt oplyst, at

"ansøgning om miljøgodkendelse er fremsendt til Københavns Kommune 7. maj 2010 og Københavns Kommunes Teknik og Miljøforvaltning har fremsendt deres udtalelse til MST Roskilde 27. august 2010. Miljøgodkendelsen i udkast har været i høring og Københavns Kommunes Teknik og Miljøforvaltning har 15. september 2011 samt 29. september 2011 fremsendt deres høringssvar til MST Roskilde. Høringssvarene er behandlet i Miljøgodkendelsen. Københavns Kommunes Borgerrepræsentation har 15. juni 2011 vedtaget forslag til lokalplan og kommuneplantillæg, samt taget Miljøstyrelsens udkast til kommuneplantillæg med VVM redegørelse og miljøvurdering til efterretning.

(...)

Reglerne omkring høring i Københavns Kommune er overholdt. Herudover har Københavns Kommune som medejer af Amagerforbrænding fulgt projektet siden det blev startet. Ansøgning om Miljøgodkendelse er for et anlæg som Amagerforbrændings bestyrelse har godkendt."

Natur- og Miljøklagenævnet har på baggrund af ovenstående bemærkninger ikke yderligere bemærkninger til dette klagepunkt.

Ad pkt. 2. Manglende underretning af miljøministeren ved risiko for grænseoverskridende forurening

DN gør gældende, at der i henhold til godkendelsesbekendtgørelsens § 9 skal ske underretning af miljøministeren, hvis et projekt vil kunne få negativ og betydelig indvirkning på mennesker eller miljø i et andet land eller indebære risiko for grænseoverskridende følger af større uheld. DN mener, at røggasserne vil kunne belaste omgivelserne i vindretningen i retning mod Sverige, hvis filtrene på anlægget svigter. Herved vil der kunne ske en voldsom grænseoverskridende dioxinbelastning.

Natur- og Miljøklagenævnet må lægge til grund, at Miljøstyrelsen ifølge den gældende godkendelsesbekendtgørelse¹⁵ er ansvarlig for at orientere ministeren i sager om risiko for grænseoverskridende forurening med henblik på opfyldelse af internationale forpligtelser, idet der ifølge den gældende bekendtgørelses § 12 (tidligere § 9) alene gælder en forpligtelse for kommunerne til at orientere Miljøstyrelsen ved risiko for grænseoverskridende forurening, hvorimod der ikke gælder en særlig forpligtelse, når Miljøstyrelsen er godkendelsesmyndighed.

---

¹⁵ Bekendtgørelse 1454/2012 om godkendelse af listevirksomhed

Nævnet må således lægge til grund, at opfyldelsen af internationale forpligtelser til gensidig orientering ved risiko for grænseoverskridende forurening varetages af miljøministeriet. På den baggrund har Natur- og Miljøklagenævnet hverken kompetence til at tage stilling til, om Miljøstyrelsen i en sag, hvor Miljøstyrelsen er godkendelsesmyndighed, burde have orienteret ministeren, eller om ministeren bør give tilladelse til, at et projekt godkendes uden orientering af et berørt naboland. Natur- og Miljøklagenævnet har derfor ikke yderligere bemærkninger hertil.

Ad pkt. 3. Afgørelsen er i strid med godkendelsesbekendtgørelsens § 13, stk. 3.

DN anfører til dette punkt, at der mangler en lang række vurderinger i henhold til godkendelsesbekendtgørelsens § 13, stk. 3, herunder af

- 1) Energieffektivitet ved forgasning af det grønne affald, der er dobbelt så god som ved forbrænding.
- 2) Den manglende udsortering af metal (3 %) og glas (6 %), der er primære årsager til stop og derfor meget mere øget forurening end der forudsættes ved normal drift.
- 4) den kendsgerning, at forbrænding skaber 23 % affald til deponi og fuld genanvendelse af genanvendelige materialer skaber kun 14 % til deponi. Affaldsforbrænding er altså ikke et effektivt middel mod deponi, der er nederst på affaldshierarkiet.
- 5) udligningsbassiner kan spare i emissioner i relation til forbrugsvariationer i varmemeforbruget.

Miljøstyrelsen har hertil oplyst:

"Miljøstyrelsen vurderer, at grundlaget for at meddele godkendelse jvf. godkendelsesbekendtgørelsens § 13 stk. 3 punkt 1 til 6, har været til stede, og vil henvise til ansøgningen, der redegør for energiuudnyttelsen af affaldet og anvendelse af renere teknologi i form af forbrændingsteknikker og rensningsforanstaltninger. Dertil henvises til den miljøtekniske vurdering.

I klagens punkt 2) s.2, 4 afsnit) angives en primær årsag til driftsstop og dermed øget forurening, som ikke er teknisk korrekt. MST henviser i stedet til miljøgodkendelsens vilkår for affaldsmodtagelse med kommentarer i den miljøtekniske vurdering.

De øvrige klagepunkter ligger udenfor § 13 stk. 3s specialitetsområde."

Virksomheden har til punktet bl.a. oplyst, at

"Der mangler ingen vurderinger idet:

- Forbrændingsanlægget har en energieffektivitet, der er væsentlig bedre end forgasning af det grønne affald og er bygget til at håndtere jern og glas i affaldet.
- Forbrændingsanlægget er et effektivt middel mod deponi, idet kun ca. 3 % af det tilførte affald ender der.
- Udligningsbassiner for varmeproduktion ligger ikke indenfor Amagerforbrændings projekt. KE har bygget en varmeakkumulator i umiddelbar nærhed til udjævning af døgnvariationer.
- Forbrændingsanlægget er vurderet i forhold til krav om bedst tilgængelig teknik. Her er gennemgået alle relevante anbefalinger med reference til hvordan anlægget lever op til dem. Gennem valg af teknik og optimering af processerne er punkterne i godkendelsesbekendtgørelsens § 13 stk. 3 gennemgået minutløst (henvisning til VVM redegørelsen afsnit 2.5, 2.6 og 3.1). Inden forbrændingsanlægget blev udbudt udarbejdede Amagerforbrænding en omfattende teknologianalyse (1000 sider) med en række vurderinger, processimuleringer og livscyklusvurderinger, der udmøntede sig i:

- Valg af kedel med optimeret temperatur og tryk. Dette sikrede en høj udnyttelse af råvarer til el og varmeproduktion.
- Valg af katalytisk rensning for NOx. Dette sikrede markant høj grad af rensning med et minimalt forbrug af hjælpestoffer.
- Valg af våd røggasrensning. Dette sikrede bedst mulig rensning af røgen, med et minimalt forbrug af hjælpestoffer og en teknologi, hvor de primære hjælpestoffer er ufarlige og ikke giftige. Dette medfører desuden at produktion af affaldsstoffer bliver minimeret.
- Valg af kondenserende røggasrensning med varmepumper. Dette sikrede høj total energivirkningsgrad (over 100 %) og ekstra sikkerhed i røggasrensningen.
- Høj grad af redundance i både vigtige komponenter og anlægsdele. Dette sikrer høj grad af driftssikkerhed i anlægget.”

Det fremgår af sagen, at der forud for godkendelsen er foregået energipolitiske overvejelser både i forhold til optimering af det pågældende anlægs energiproduktion og i forhold til andre former for affaldsbehandling. Nævnet har ingen bemærkninger hertil, idet det ligger uden for godkendelsessystemet at tage stilling til det ansøgte projekt set i forhold til andre former for affaldsbehandling. Bestemmelsen i godkendelsesbekendtgørelsens § 13 har alene til formål at sikre, at det ansøgte projekt er belyst tilstrækkeligt for så vidt angår f.eks. energieffektivitet.

Natur- og Miljøklagenævnet har noteret sig, at der såvel i VVM-redegørelsen som under pkt. 26 og 61 i gennemgangen af projektet i forhold til BAT-anbefalingerne i BREF-dokumentet er fyldestgørende redegjort for anlæggets energiproduktion og det energimæssige udbytte, jf. bl.a. afsnit 3.1.11 i VVM-redegørelsen, hvor virksomhedens forventede nettoenergiproduktion er opgjort til i alt 3,2 MWh/t mod BAT anbefalingen for anlæg til behandling af husholdningsaffald o. lign. på min. 1,9 MWh/t.

Nævnet har endvidere noteret sig, at andelen af affald, der forudsættes sendt til deponi, ifølge ansøgningsmaterialet er oplyst til kun at udgøre 3 % af den tilførte affaldsmængde, hvilket i øvrigt ligger på niveau med BAT-anbefalingerne i BREF-dokumentet.

Natur- og Miljøklagenævnet er i øvrigt enig med virksomheden i, at metal og glas i husholdnings- og husholdningslignende affald er vanskeligt helt at undgå, og at disse fraktioner i de vilkårsfastsatte mængder erfaringsmæssigt ikke giver anledning til driftsproblemer på anlæggene. Metalindholdet vil ifølge oplysningerne i ansøgningen blive fjernet, før slaggerne sendes til genbrug.

Med hensyn til varmeakkumulering er det oplyst, at en sådan akkumulator allerede findes etableret og drives af Københavns Energi.

Natur- og Miljøklagenævnet må dermed afvise klagerens påstand om manglende vurderinger i forhold til godkendelsesbekendtgørelsens § 13, stk. 3.

Ad pkt. 4. Klagen over de enkelte vilkår

DN har klaget over en lang række af vilkårene for godkendelsen.

Miljøstyrelsen har den 30. maj 2012 konkluderet til klagen over vilkårsdelen, at

Da DN i klage ikke anfægter hjemlen for vilkårene og begrundelserne beskrevet i den miljøtekniske vurdering, har Miljøstyrelsen ikke kommentarer til det konkrete indhold i klagen, der omhandler vilkårsfastsættelse.

Til vilkår 1-3 (generelle vilkår)

Natur- og Miljøklagenævnet har noteret sig, at der i vilkår 1 er fastsat en seneste frist for udnyttelse af miljøgodkendelsen på hhv. 2 år for påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder og 5 år for idriftsættelse.

Nævnet har endvidere noteret sig, at Miljøstyrelsen har vurderet, at en frist på 2 år, som er hovedreglen efter godkendelsesbekendtgørelsen, er for kort for et projekt af denne karakter. Nævnet kan tilslutte sig Miljøstyrelsens overvejelser og finder efter omstændighederne ikke anledning til at tilsidesætte fristen.

Nævnet savner imidlertid en beskrivelse af afviklingen af det eksisterende anlæg samt en beskrivelse af, hvordan det nye anlæg skal afløse det eksisterende, idet nævnet går ud fra, at det nye anlæg ikke må tages i brug, før det gamle anlæg er taget ud af drift, eftersom det fremgår af miljøgodkendelsen, at Amagerforbrænding kun har tilladelse til at drive et anlæg. Efter nævnets opfattelse bør der indføres et vilkår om, at det nye anlæg ikke må tages i drift, før det eksisterende anlæg er taget ud af drift. Nævnet supplerer derfor vilkår 1 med krav om, at det gamle forbrændingsanlæg skal tages ud af drift samtidigt med, at det nye anlæg tages i brug. Tilsynsmyndigheden skal have lejlighed til at vurdere og acceptere overgangsprocessen i god tid, før det nye anlæg sættes i drift.

Vilkår 3 fastlægger anlæggets maksimale kapacitet og den maksimalt tilladelige andel farligt affald, der må behandles i anlægget. DN mener, at den godkendte kapacitet overstiger det, som Amagerforbrændingens ejere ønsker og det behov for varme og energi, som Københavns Kommune måtte have.

Natur- og Miljøklagenævnet bemærker hertil, at de fastsatte kapacitetsrammer i godkendelsen svarer til det, der er ansøgt om. Godkendelsesmyndigheden skal i forbindelse med en godkendelse tage stilling til, om virksomheden har truffet de nødvendige foranstaltninger til at forebygge og begrænse forureningen ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, og om virksomheden i øvrigt kan etableres det pågældende sted uden at påføre omgivelserne væsentlig forurening, jf. godkendelsesbekendtgørelsens § 19, stk. 1. Hvis disse betingelser ikke er opfyldt, kan godkendelsesmyndigheden nægte at meddele en godkendelse. Godkendelsesmyndigheden kan derimod ikke nægte en godkendelse med henvisning til, at der ikke er behov for selve anlægget eller den ansøgte produktion. Nævnet har på den baggrund ikke grundlag for at ændre vilkåret.

Til vilkår 4-8 (hvad må forbrændes på anlægget)

DN mener, at vilkårene er alt for upræcise til at kunne begrænse affaldstyper, der medfører udledninger af uønskede stoffer. Herudover mener foreningen, at anvendelse af massebalancer vil være en bedre måde at føre kontrol med emissionerne på end emissionsmålinger, da disse giver plads til fortyndingsstrategier. Endvidere mener DN, at udtrykket "forbrændingseget" anvendes uden samtidig at stille krav til maksimalt indhold af genanvendelige fraktioner. DN bemærker desuden, at det f.eks. ikke er angivet, hvor meget tungmetal hhv. spildevandsslam, malingrester, tørstof fra olieseparatoringsanlæg m.v. må indeholde, og gør samtidig gældende, at et af vilkårene foreskriver opblanding af farligt affald, hvilket efter foreningens opfattelse er fortynding.

Virksomheden har hertil oplyst, at

"Der er ingen umiddelbar sammenhæng mellem indholdet i det brændte og emissioner til luft eller vand. For alle tungmetaller mv. påregner Amagerforbrænding meget lave emissioner, som langt fra vil kunne nås ved tiltag på inputsiden (affaldssiden).

...

Herudover er spildevandsslam begrænset til ikke farligt affald. Malingsaffald er begrænset til affald uden indhold af tungmetaller over farlighedskriteriet samt andre stoffer, der ikke nedbrydes tilstrækkeligt i forbrændingen. Slam fra olleseparering er begrænset til at være uden indhold af andre stoffer end olie over farligkriterierne.

...

Vurdering af effekter på miljøet er foretaget ud fra garantiværdier samt kendskab til performance af tilsvarende anlæg. Beregningerne er meget konservative. Emissionsmålinger med både AMS (kontinuerte målinger) og stikprøver giver et meget præcist billede. Der kan ikke foretages fortynding. Emission til luft normeres til 11 % ilt, desuden er der lagt loft på masseflow af Hg og kvælstof. Emission til vand er underlagt krav til masseflow.

...

Opblanding i silo skal ske af hensyn til homogenisering med hensyn til brændværdi og antændelighed for at sikre så stabil drift af ovnene som muligt og det er ikke det samme som fortynding.

...

Det vurderes ikke, at Amagerforbrænding ved den beskrevne fremgangsmåde vil handle i strid med godkendelsesbekendtgørelsens og IE-direktivets forbud mod fortynding.

...

I vilkår 6 om affald, der ikke må brændes står der specifikt: Affald, som skal anvises til genanvendelse. Kommunens regulativer sætter grænserne. Parkaffald skal være forbrændingseget, det vil sige at Københavns Kommune skal anvise det til forbrænding. Når genanvendelige fraktioner er opblandet i affaldet, kan disse ikke genanvendes mere. Stikprøvekontrollen skal hjælpe til at sikre en bedre kildesortering. Vilkår om hvad der ikke må brændes sikrer, at Amagerforbrænding sammen med ejer kommunerne har mulighed for at kontrollere og håndhæve affaldsregulativerne om genanvendelse."

Natur- og Miljøklagenævnet bemærker indledningsvis, at affaldsforbrændingsbekendtgørelsens § 7 indeholder et ufravigeligt krav om, at godkendelsen af et affaldsforbrændingsanlæg skal indeholde vilkår om bl.a., hvilke affaldsarter og -fraktioner, der må behandles i det pågældende anlæg. De affaldstyper og fraktioner, der er nævnt i vilkårene, er nærmere defineret i godkendelsens redegørelsesdel. Definitionerne stemmer overens med definitionerne i affaldsbekendtgørelsen. Den konkrete klassificering og anvisning af affaldet som forbrændingseget eller farligt affald påhviler kommunerne og indgår som sådan ikke som en del af miljøgodkendelsen. Det fremgår i øvrigt entydigt af vilkårene, at affald klassificeret til genanvendelse ikke må brændes i anlægget.

Natur- og Miljøklagenævnet stiller sig uforstående overfor DN's påstand om, at massebalancer skulle kunne erstatte kravet om emissionsgrænseværdier alene af den grund, at alle virksomheder, der udsender stoffer til luften, skal overholde bestemte grænseværdier. Det bemærkes i øvrigt, at massebalancer på grund af affaldets uforudsigelige indhold af farlige stoffer ikke kan stå alene i forhold til at regulere og overvåge emissioner fra forbrændingsanlæg. Når det især gælder husholdningsaffald og lignende affaldstyper kan der i øvrigt ikke forventes nogen entydig direkte proportionalitet mellem ind- og outputsiden. Røggasrensning er således uundgåelig, hvis virksomheden skal kunne

overholde de gældende emissionsgrænseværdier. Kontrollen med disse foranstaltningers præstationer kræver omfattende måleprogrammer.

Med hensyn til opblanding af forskellige typer affald i affaldssiloen er nævnet enig med virksomheden i, at det er en almen praksis, at de forskellige fraktioner skal blandes for at kunne fastholde en jævn brændværdi. Metoden er i øvrigt anerkendt som BAT i henhold til BREF-dokumentet for affaldsforbrænding.

Natur- og Miljøklagenævnet har i øvrigt noteret sig, at de fastsatte vilkår om affaldstyper ikke helt er i overensstemmelse med affaldsforbrændingsbekendtgørelsens detaljeringskrav i § 7, pkt. 1), idet der mangler mængdeangivelser samt EAK- og ISAG-koder for de listede affaldstyper og -fraktioner. Miljøstyrelsen har i redegørelsen til miljøgodkendelsen oplyst, at kodeangivelsen ikke umiddelbart giver nogen indikation af, hvorvidt affaldet er egnet til forbrænding, men at det til gengæld fører til unødvendige begrænsninger i forhold til det, der må behandles i anlægget. Styrelsen vurderer, at oplysningerne ikke har nogen særlig værdi i forhold til tilsynsmyndighedens vurdering af, hvorvidt affaldet er egnet til at indgå i den påtænkte forbrænding.

Nævnet konstaterer, at den nu gældende affaldsforbrændingsbekendtgørelse, jf. § 9 i bekendtgørelse 1451/2012, alene har opretholdt et krav om angivelse af koder for farligt affald for anlæg, der forbrænder farligt affald. Nævnet må forstå bestemmelsen således, at der ikke må afbrændes farligt affald, hvis affaldet ikke er forsynet med EAK-koder. Som konsekvens heraf finder nævnet, at vilkår 5 bør forsynes med EAK-koder for farligt affald. Miljøstyrelsen har oplyst overfor nævnet, hvilke koder, der er relevante for vilkår 5. Nævnet tilføjer derfor disse til vilkår 5. Da Miljøstyrelsen ikke har angivet EAK-koder for de affaldstyper, der er nævnt under sidste "bullit" i vilkår 5, finder nævnet, at denne del af vilkåret bør udgå.

Herudover finder nævnet ikke grundlag for at ændre vilkårene 4-8.

Til vilkår 9-20 (klinisk risikoaffald mv.)

DN anfører, at en række af vilkårene, herunder en række indretnings- og driftsvilkår, omhandler forhold, som burde fremgå af ansøgningen, og som dermed burde være en forudsætning for godkendelsen og som sådan er overflødige.

Nævnet mener ikke, at vilkårene 9-20 er overflødige, ligesom det i øvrigt kan konstateres, at vilkårene er fastsat i overensstemmelse med vejledning nr. 4/1998 om håndtering af risikoaffald.

Til vilkår 21-27 (modtagekontrollen)

DN mener, at der ikke i belastningsvurderingerne er taget hensyn til forurening ved driftsstop, og at belastningsopgørelserne dermed er underestimerede. DN mener desuden, at anlægget ved konstatering af uegnet affald i de enkelte læs på over 10 % skal stoppes, indtil der er udtaget en stikprøvekontrol, der viser, at renhedskravene er overholdt. Herudover har DN anført, at

i betragtning af, at det vides, at husholdningsaffald indeholder 3 % metal og 6 % glas, så er dette ikke betryggende. ...

Glas og metal er ikke bare genanvendeligt men også en kilde til driftsstop af affaldsforbrændingsanlæg og en markant forøgelse af forurening af omgivelserne.

(...)

Da der ikke er præcise formuleringer på, hvad der modtages, er der heller ingen konsekvens for overtrædelser af krav.

Virksomheden har hertil bl.a. oplyst, at

Metal og glas påvirker ikke forbrændingen negativt. Metal bliver udsorteret efter forbrænding (...) Anlægget er bygget til at kunne håndtere indhold af metal og glas.

(...)

Amagerforbrændingens registrering af emissioner dækker hele perioden, hvor der er affald på risten. Herudover bliver der udelukkende fyret med støttebrændsel.

Miljøstyrelsen har hjemmel og sanktionsmuligheder for at håndhæve kravene. Dagrenovation og lign. er for uhygiejnisk til at tage stikprøver af. Der er desuden ingen sanktionsmuligheder, idet affaldet er indsamlet fra mange kilder. Læssene bliver ikke afvist, da der ikke er alternative muligheder for anvisning. Reguleringen skal ske ved kilden. For at kontrollere for større emner, der ikke skal til forbrænding, vil en mindre del af bilerne med dagrenovation blive overvåget under aflæsning.

Hvis slam fra renseanlæg kan udbringes på landbrugsjord kommer det ikke til forbrænding. For at brænde slam, skal Amagerforbrænding have en særlig tilladelse fra tilsynet og fraktionen skal følges af analyseresultater. Ristestof er af en karakter, der gør udbringning på landbrugsjord irrelevant.

Myndighedens mulighed for at forlange yderligere kontrolforanstaltninger er skrevet ind i godkendelsen."

Natur- og Miljøklagenævnet har følgende bemærkninger hertil:

Affaldsforbrændingsbekendtgørelsen indeholder specifikke krav, som virksomheden skal overholde i situationer med unormal drift, jf. §§ 12 og 13. Disse krav indbefatter bl.a. maksimale emissionsgrænseværdier, som anlægget skal overholde selv under de værst tænkelige driftssituationer. Herudover er der i godkendelsen fastsat en række vilkår (vilkår 91 og 92), der regulerer situationer med driftsforstyrrelser og uheld. Det fremgår i øvrigt af sagsmaterialet, at emissionsopgørelserne og konsekvensvurderingerne omfatter alle driftssituationer i anlægget, herunder både opstart og nedbrænding. Anlæggets indfyringsarrangementer er i øvrigt beskrevet grundigt i ansøgningsmaterialet, hvoraf det ses, at anlægget er indrettet således, at driftsstop minimeres mest muligt.

Natur- og Miljøklagenævnet finder i øvrigt, at hyppige driftsafbrydelser i sig selv kan medvirke til forhøjede emissionsniveauer. Konsekvent stop af anlægget ved ethvert fund af ureglementerede læs vil være uhensigtsmæssig af miljøhensyn og næppe realiserbart i praksis. Affaldets kvalitet afhænger primært af anvisnings- og kildesorteringsdelen i affaldshåndteringskæden og styres dermed i andet regi.

Natur- og Miljøklagenævnet finder på det grundlag ikke, at der er behov for at fastsætte yderligere krav til sikring mod unormal drift eller uheldssituationer.

Nævnet har bemærket, at vilkår 21 omfatter oplysningskrav, der ellers indgår som bindende krav i bilag 2 til affaldsforbrændingsbekendtgørelsen, men at ikke alle krav deri er overført til vilkåret. Det gælder krav om bestemmelse af "vægten" af hver affaldsart samt krav om, at der skal foreligge oplysninger om det farlige affalds "oprindelse". Idet der henvises til nævnets indledende bemærk-

ninger angående dobbeltregulering i afsnittet vedrørende affaldsforbrændingsbekendtgørelsen, supplerer nævnet vilkår 21 med de manglende krav.

Nævnet konstaterer videre, at kravet om prøvetagning ved modtagelse af farligt affald som fastsat i vilkår 24 ikke opfylder minimumskravet i affaldsforbrændingsbekendtgørelsens bilag 2 om konsekvent udtagelse af repræsentative prøver ved modtagelse af affaldet. I vilkåret foreskrives prøvetagning alene, hvis det findes nødvendigt, hvilket i øvrigt heller ikke er nærmere defineret. Nævnet ændrer derfor vilkår 24, således at kravet er i fuld overensstemmelse med bekendtgørelsen.

Til vilkår 34-39 (indfyring og støttebrændsel mm.)

DN anfører, at

Tilladelse til at skifte til biomasse skal fjernes. Amagerforbrænding skal søge særskilt om fyring med biomasse, hvor det fremgår specifikt, hvad det er og koncentrationen af urenheder af fx tungmetaller.

Der er ikke indkommet bemærkninger til dette punkt fra hverken Miljøstyrelsen eller virksomheden.

Hovedparten af vilkårene 34 – 39 omhandler forhold, der allerede er reguleret i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen. Se nævnets synspunkter herom ovenfor.

Med hensyn til afbrænding af biomasse fremgår det af afsnit 16.3 i virksomhedens miljøansøgning af juni 2011, at der er søgt om tilladelse til behandling af såvel forbrændingseget husholdnings- og industriaffald som nærmere angivne fraktioner af farligt affald samt diverse biomassefraktioner. Forbrændingsanlægget er indrettet og forsynet med røggasrensning, som er effektiv ved såvel afbrænding af husholdnings- som biomasseaffald, og samtlige emissioner fra anlægget, uanset affaldsfraktion eller type brændsel, skal opfylde emissionsgrænseværdierne, der er fastsat i miljøgodkendelsen. Der er således ikke miljømæssig begrundelse for at nægte godkendelse til afbrænding af biomasseaffald som ansøgt. Natur- og Miljøklagenævnet kan derfor ikke tilslutte sig DN's ønske om, at tilladelsen til at skifte til biomasse skal udgå, jf. vilkår 37.

Til vilkår 40-58 (røggasreanseanlægget)

DN mener ikke, at vilkårene sikrer, at forureningen bliver mindst mulig, jf. foreningens forslag om indgangskontrol, og at der ikke sker en tilstrækkelig begrænsning af driftsforstyrrelser og uheld. Endvidere mener DN, at lagring af energi vil begrænse forureningen, således at DeNOx rensning ikke er nødvendig. DN skriver således i klagen, at

I vilkår 40 fremgår det tydeligt at kravværdierne er fastsat efter niveauet for bedste rensetekniske foranstaltning. Det er dog ikke givet, at renseteknik er den bedste måde at begrænse forureningen.

Forureningen er også bestemt af driften af anlæg og de optimeringer, der implementeres her, samt affaldet, der fyres med. Ved at stille præcise krav til, hvad der må fyres med ..., så reduceres og kontrolleres belastningen fra ukendte indholdsfraktioner i affaldet.

Da rensetekniske foranstaltninger ikke kan køre i perioder for start op og luk ned, så er den bedste måde at regulere emissioner på at begrænse antallet af disse perioder med start op og luk ned af anlæg, jf. bilag 5 om Miljøvurderinger i miljøgodkendelser, ved at etablere lagring af henholdsvis varme og elektricitet.

Det bør endvidere vurderes om DeNOx overhovedet behøver at blive etableret, da lagring af energi kan opnå den samme volumenreduktion af forureningen, og at investeringen i DeNOx anlægget binder for meget kapital i en ikke fremtidssikret teknisk løsning.

DN foreslår, at vilkår 40 suppleres med nedenstående vilkår:

Der skal etableres varmelagring og lagring af elektricitet til forsyning i spidslastsituationer. Ovnen skal så vidt muligt køres i basislast. Alle start op og luk ned faser skal registreres og tælles sammen. Der skal i samarbejde med miljømyndigheden fastsættes et mål for reduktion af antallet af start op og luk ned perioder.

DN foreslår endvidere, at vilkårene 44-58, som omhandler driften af DeNOx anlægget og indretningen af de dertil knyttede ammoniakvandoplæg, fjernes.

Virksomheden har hertil oplyst, at

Forslag om indgangskontrol vil ikke sikre lavere emissioner. Renseteknik er nødvendig og Amagerforbrænding installerer den bedst tilgængelige renseteknik. Amagerforbrændings røgrensningsanlæg vil være i drift under op og nedlukning, når der er affald på risten og dermed dække hele driftsperioden. Lagring af varme og elektricitet vil ikke ændre på miljøpåvirkningen.

DeNOx ved hjælp af SCR er den mest effektive metode til at nedbringe NOx emissionen. Reaktionsprodukter er N₂ og vand. Det er ikke muligt at opnå en mere fremtidssikret løsning. Lagring af energi har ingen sammenhæng med NOx reduktion.

Nævnet konstaterer, at Miljøstyrelsen, jf. vilkårene 4-39, har fastsat vilkår om, hvad der må forbrændes i anlægget, hvordan modtagelse og kontrol med tilført affald skal foregå, og hvordan anlægget skal indrettes og drives. Det er herudover oplyst overfor nævnet, at der allerede findes etableret en varmeakkumulator, som drives af Københavns Energi. Nævnet finder derfor ikke anledning til at stille krav yderligere krav, som foreslået af DN.

Med hensyn til vilkår 40 skal nævnet imidlertid for det første oplyse, at første afsnit af vilkåret er i strid med det grundlæggende princip om, at der ikke må stilles krav om anvendelse af en bestemt teknologi, idet der alene skal fastsættes de relevante emissionsgrænseværdier, som afspejler BAT for branchen.

For det andet indeholder 2. afsnit af vilkår 40 et generelt krav om, at røggasrensingsanlæggene skal indrettes og drives, således at de giver anledning til mindst mulig forurening. Nævnet bemærker, at vilkår af denne art er upræcise og som sådan ikke kan håndhæves. De bør derfor generelt undgås. Det er netop godkendelsesmyndighedens opgave på forhånd at sikre sig, at anlægget kan drives i overensstemmelse med de grundlæggende principper for forureningsbegrænsning, der fremgår af miljøbeskyttelsesloven, herunder BAT-princippet. Nævnet finder på denne baggrund, at vilkår 40 bør slettes.

Nævnet finder endvidere, at vilkår 41 ikke er tilstrækkeligt præcist formuleret, så det entydigt beskriver, hvordan røggasserne fra ovne og nødstrømsanlæg skal udledes. Nævnet finder derfor, at vilkåret skal præciseres med en tydelig henvisning til den omhandlende OML-beregning.

Med hensyn til synspunktet om, at DeNOx- anlægget er overflødigt, skal nævnet henvise til bemærkningerne ovenfor til vilkårene 4-8 og 21-27. Nævnet finder således, at der er truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at emissionerne bliver begrænset så meget som muligt, og at indgangskontrollen og sikkerhedsforanstaltningerne omkring uregelmæssige driftssituationer ikke overflødig gør rensning af røggasserne, herunder anvendelsen af DeNOx anlæg, hvilket i øvrigt er i overensstemmelse med BREF-dokumentets anbefalinger om BAT for røggasrensning.

Nævnet bemærker i øvrigt til vilkår 53, at det ikke er realistisk at stille krav om 0 udslip fra køleanlæg. Erfaringsmæssigt kan virksomheder aldrig helt gardere sig mod utilsigtede udslip i forbindelse med f.eks. påfyldning, pludselig læk eller uheld i øvrigt. Vilkåret er heller ikke begrundet tilstrækkeligt i forhold til anlæggene på den konkrete virksomhed. Udslip af kølemidler begrænses bedst ved forebyggende vedligehold af køleanlæggene og korrekt håndtering ved påfyldning og reparation. Disse forhold er reguleret i vilkårene 54-57, og nævnet finder derfor, at vilkår 53 bør udgå.

Til vilkår 59-63 (slaggeudtag og ristegennemfald)

DN har ingen forslag til ændringer til vilkårene, men mener dog, at de burde fremgå af den miljøtekniske beskrivelse. Nævnet forstår DN således, at vilkårene er overflødige.

Natur- og Miljøklagenævnet bemærker hertil, at Miljøstyrelsen i redegørelsen for vilkårene har argumenteret for behovet for vilkårene. Nævnet finder ikke anledning til at tilsidesætte styrelsens vurdering.

Til vilkår 64-67 (udendørs arealer)

DN har ingen forslag til ændringer til vilkårene, men mener dog, at de burde fremgå af den miljøtekniske beskrivelse. Nævnet forstår også her DN således, at foreningen finder vilkårene overflødige.

Nævnet skal hertil oplyse, at nævnet ikke har bemærkninger til vilkårene 64, 65 og 67.

I vilkår 66 har Miljøstyrelsen givet tilladelse til, at regnvand fra befæstede arealer må udledes til Margretheholm Kanalen, i det omfang virksomheden på forhånd kan dokumentere, at "vandet er uforurenat". Nævnet finder ikke, at vilkåret er tilstrækkelig præcist til at kunne håndhæves og heller ikke realiserbart i praksis.

Det fremgår imidlertid af miljøgodkendelsens redegørelsesdel, at Miljøstyrelsen forudsætter, at overfladevand fra områder, hvor der kan forekomme håndtering af affald eller hjælpestoffer, som udgangspunkt ikke er "uforurenat overfladevand", og derfor ikke må udledes via regnvandsudløbet til kanalen. Miljøstyrelsen skriver videre i redegørelsesdelen, at Amagerforbrænding "inden udledning af overfladevand til vandområdet, skal dokumentere, at vandet ikke indeholder væsentlige mængder af forurenende stoffer, dvs. at vandet kan overholde miljøkvalitetskravene uden fortynding, og at sandfang og olieudskillere kan tilbageholde evt. olierester samt suspenderet stof". Det er ikke i hverken i vilkåret eller i redegørelsesdelen nærmere defineret, hvordan dokumentationen skal foregå.

Hensigten med vilkår 66 må efter nævnets opfattelse være at sikre, at der til kanalen kun udledes uforurenat overfladevand svarende til almindeligt forekommende regnvand fra befæstede arealer og med indhold af stoffer svarende til det, der sædvanligt tilføres regnvandet i forbindelse med afstrømning på veje, parkeringspladser eller lignende.

Nævnet finder derfor, at vilkår 66 bør præciseres i overensstemmelse hermed. Dokumentationen skal efter nævnets opfattelse foregå ved, at virksomheden senest 1 måned før igangsættelse af anlægsarbejderne fremsender kloaktegninger, der viser placeringen af nedløb, rør, sandfang og olieudskillere samt placeringen og udformningen af udløbet til kanalen til tilsynsmyndighedens gennemsyn og accept. Tegningerne skal være ledsaget af en kort fortegnelse over aktiviteterne på de tilsluttede arealer, og der skal indsendes dokumentation for de valgte sandfang og olieudskilleres renseseffekt. Hvis Miljøstyrelsen på baggrund af denne redegørelse finder, at der er behov for specifikke egenkontrolvilkår, kan styrelsen fastsætte vilkår herom efterfølgende.

Til vilkår 80-110 (Luftvilkårene)

DN foreslår vilkårene om stikprøvekontrol fjernet og anfører, at

"Kontrolmålingerne er ikke tilstrækkelig kontrol til at bestemme udledningernes volumen. Ved målinger af emissionerne lægges der op til, at det er OK at blande forskellige typer af affald sammen for at kunne overholde de forskellige grænseværdier. Dette er regulering på absolut laveste niveau og stemmer meget dårligt overens med formålet i miljøbeskyttelsesloven om fremme af renere teknologi."

DN mener desuden, at de omfattende vilkår, der omhandler beregninger og vedligeholdelsesinstruktioner til AMS-målingerne i stedet skal placeres i et bilag til miljøgodkendelsen. DN foreslår desuden, at

"Den primære kontrol skal gå på kontrol af affald, der kommer ind på anlægget, hvorfor disse grænseværdier kan sættes i et bilag. Den automatiske målekontrol bør være beskrevet i den miljøtekniske beskrivelse."

DN tilføjer, at

"Det skal erindres, at der er sat skrappe og mere præcise krav til, hvad der må forbrændes og DN finder det alt for omfattende med de statistiske betragtninger, der flytter fokus fra renere teknologi til fortynding som repræsenteres af emissionsmåleresultater."

Virksomheden har følgende kommentarer hertil:

"Kontrolmålinger er fuldt tilstrækkelige til at bestemme mængden af udledte stoffer. Tilhørende flowmålinger sikrer, at beregningen kan blive udført. Der er desuden sat masseflowbegrænsninger på Hg og NOx. Opblanding af forskellige typer affald sker af hensyn til brændværdi og antændelighed. Et homogent brændsel giver den mest stabile drift af ovnene.

(...)

Med hensyn til stikprøvekontrol præciserer virksomheden, at

"Vilkår 81 er stikprøvekontrol af nøddiesel.

Vilkår 93 er stikprøvekontrol af ikke AMS målte parametre.

Amagerforbrænding finder, at vilkårene om stikprøvekontrol er relevante, når der ikke foreligger metoder for kontinuert måling."

Natur- og Miljøklagenævnet skal hertil bemærke, at nævnet ikke er enig med DN i de fremførte forslag alene af den grund, at kravene til stikprøvekontrol og måleudstyr mv. er fastsat i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen og således ikke kan fraviges, ligesom krav af denne karakter er standard for virksomheder, der medfører luftforurening. Af hensyn til kontrollen med emissionerne og målere-

sultaternes pålidelighed er det overordentlig væsentligt, at måleudstyret til enhver tid fungerer optimalt.

Med hensyn til stikprøvekontrollen har nævnet noteret sig, at stikprøvekontrollen supplerer de kontinuerte målinger. Herved sikres, at alle parametre bliver kontrolleret.

Nævnet konstaterer herudover, at det i vilkår 90 ikke er præciseret, hvilken midlingstid, der skal gælde for emissionsgrænseværdierne for tungmetaller, HF og PAH'er. Miljøstyrelsen har oplyst, at grænseværdierne i vilkår 90 er tænkt som timemiddelværdier, og nævnet finder derfor, at dette skal præciseres i tabellen i vilkår 90.

Nævnet bemærker endvidere, at kontrolvilkår 93 ikke er tilstrækkeligt konkret med hensyn til måletid for tungmetallerne, hvorfor nævnet finder, at "(...) mindst en time" skal ændres til "(...) en time".

Nævnet har ikke yderligere bemærkninger til vilkårene 80-110.

Vilkårene 111-119 (Støjvilkårene)

DN bemærker i sin klage, at støjen fra den påtænkte skibakke på forbrændingsanlæggets tagkonstruktion og faciliteter forbundet dermed burde indgå i virksomhedens samlede støjregulering.

Natur- og Miljøklagenævnet konstaterer, at det på side 2 i Miljøstyrelsens afgørelse om godkendelse er nævnt, hvilke aktiviteter, der er omfattet af godkendelsen. Det fremgår ikke af virksomhedens miljøansøgning, at der er søgt om godkendelse af andre aktiviteter end aktiviteter, der naturligt er forbundet med affaldsforbrænding. Miljøstyrelsen har således ikke haft anledning til at tage stilling til støjgener fra en evt. skibakke.

Nævnet bemærker i øvrigt, at en ansøgning om tilladelse til at etablere og drive f.eks. en skibakke på anlæggets tag og de dermed forbundne aktiviteter må behandles som en biaktivitet til hovedaktiviteten, som er forbrændingsanlægget, hvorfor de hermed forbundne støjgener skal ses i sammenhæng med støjen fra affaldsforbrændingsanlægget.

Nævnet har ikke yderligere kommentarer til støjvilkårene.

Til vilkår 120-133 (Spildevandstilladelsen)

DN gør gældende, at Øresund i forvejen er overbelastet med Hg og N, hvorfor der ikke bør gives tilladelse til en ny udledning indeholdende disse to forureningsparametre. DN mener endvidere, at kontrollen af udledningen er tilrettelagt som prøvetagning uden krav til delprøveudtagningshyppighed for hver kontrolperiode. Hvis der skal tillades udledning af spildevand fra anlægget, skal dette ifølge foreningen ske med krav om AMS-kontrol (=automatisk måling) eller som minimum med et krav til delprøveudtagningsintensitet. DN mener imidlertid ikke, at der skal gives spildevandstilladelse.

Virksomheden har til dette punkt anført:

"Udledningen af både Hg og N med spildevand er yderst ringe og påvirkningen af Øresund selv ganske tæt på udledningspunktet er ubetydelig. De parametre, der kan måles kontinuert, vil blive målt kontinuert. Det vil være en stor udfordring for selv de bedste laboratorier at dokumentere de meget lave udledningskrav.

Den automatiske prøvetagning vil blive sat op, så der opnås bedst mulig nøjagtighed, og for hver 14. dag vil der blive udtaget flowproportionale døgnprøver for både processpildevand og kondensat.”

Natur- og Miljøklagenævnet konstaterer på baggrund af opgørelserne i VVM-redegørelsen, at moderniseringen af forbrændingsanlægget og etablering af våd røggasrensning vil medføre en betragtelig reduktion af luftforureningen fra anlægget. Kvælstofudledningen forventes nedsat fra ca. 330 til under 178 t N/år, mens kviksølvudledningen forventes nedsat fra ca. 18 til ca. 16 kg/år. Den valgte renseteknologi for røggassen (vådrensning) medfører imidlertid behov for udledning af spildevand. Spildevandet indeholder bl.a. kviksølv og kvælstof, der efter en 2-årig indkøringsperiode forventes at ligge på henholdsvis maksimalt 84 g Hg/år og 0,5 t N/år.

Virksomheden har overvejet anvendelse af en semitør røggasrensningsmetode, der ikke medfører spildevand. Til gengæld vil rensningsgraden af røggassen kun være det halve af, hvad der kan opnås ved anvendelse af vådrensning. Miljøstyrelsen har på baggrund af miljøvurderingerne i VVM-redegørelsen vurderet, at den valgte rensningsmetode er den bedste løsning for miljøet som helhed og har derfor meddelt Amagerforbrænding tilladelse til at udlede spildevandet fra røggasrensningen til Øresund. Natur- og Miljøklagenævnet kan tilslutte sig denne vurdering.

Udledning af miljøfremmede stoffer til vandområder skal som ovenfor nævnt opfylde retningslinjerne i den gældende vandplanlægning samt miljøkvalitetskravene i bekendtgørelse nr. 1022/2010, herunder kravet om anvendelse af BAT. Det fremgår således af bekendtgørelsens § 13, at miljømyndigheden ved meddelelse af spildevandstilladelser skal sikre sig, at udledningen begrænses mest muligt ved hjælp af bedste tilgængelige teknik (BAT).

Bedste tilgængelige teknik for forbrændingsanlæg er som tidligere omtalt beskrevet i EU's BREF dokument "Reference Document on Best Available Techniques for Waste Incineration, August 2006". BAT for behandling af spildevand fra våd røggasrensning er behandlet under punkt 48 i dokumentet. Der er heri anvist konkrete fysisk-kemiske rensemetoder, herunder udfældning og sedimentation af tungmetaller, filtrering af vandet gennem forskellige typer filtre, herunder kulfilter, samt rensemetoder specifikt for kviksølvfjernelse med tilsætning af bl.a. TMT. Der er til anbefalingerne i BREF-dokumentet desuden knyttet opnåelige koncentrationsniveauer for de forurenende stoffer i det rensede spildevand. Det er nævnets vurdering, at Amagerforbrændings nye anlæg vurderet ud fra oplysningerne i ansøgningen vil benytte renseteknologier, der er langt mere effektive end det, der er anbefalet i BREF-dokumentet.

Anlægget udstyres herudover med et afsluttende videregående rensestrin, som ifølge BREF-dokumentet vedrørende "Spildevands- og luftrensning og dertil hørende styringssystemer i den kemiske industri", februar 2003, kapitel 3.3.4.2.10, betragtes som særdeles effektivt til fjernelse af metalioner samt organiskbundet kviksølv, herunder methyl-Hg. Kondensatvandet gennemgår ligeledes avanceret rensning, der som det fremgår af miljøgodkendelsen, præsterer langt over BAT-niveauet.

Natur- og Miljøklagenævnet finder således, at der i sagsmaterialet fyldestgørende er redegjort for valget af renseteknikker og for præstationerne i forhold til BAT-anbefalingerne i de omtalte BREF-dokumenter. Natur- og Miljøklagenævnet finder på den baggrund, at Miljøstyrelsen har sikret sig, at spildevandsrensningen opfylder kravene til BAT, og nævnet konstaterer samtidig, at de fastsatte

grænseværdier i spildevandsvilkårene er væsentlig strengere end grænseværdierne i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen og BAT-niveauerne i BREF-dokumentet.

Påvirkningen af Øresund

Det fremgår af VVM-redegørelsen, at Miljøstyrelsen har kvantificeret og konsekvensvurderet spildevandsudledningen af kvælstof og kviksølv med hensyn til både vandsøjlen, sedimentet og biota. Der er heri bl.a. foretaget en perspektivering af udledningerne i forhold til målsætningerne i Regionplanen 2005 for området samt udkastet til Vandplan 2010 – 2015 Øresund.

Kvælstof

I henhold til Regionplan 2005 er området ved udledningsspunktet for spildevand målsat med "Generel målsætning" og et tilsigtet koncentrationsniveau for N (kvælstof) på ca. 270 µg/l. Målsætningen i udkastet til Vandplan Øresund er noget lavere og ligger på 165 µg/l som støtteparameter for den ønskede reduktion for ålegræsudbredelsen i Nordlige Øresund fra 10,9 m til 8,1 m.

I udkastet til Vandplan for Øresund er nettotilførslen af N fra hovedoplandet opgjort til i alt 1022 tons pr. år baseret på data indsamlet i perioden 2005-2009. Heri indgår bl.a. bidrag fra Amagerforbrændings tidligere udledning, som ophørte i 2011. Der er ikke i indsatsplanen til det foreliggende udkast til Vandplan lagt op til reduktioner af udledninger fra virksomhederne i planperioden. Til sammenligning er oplyst, at den totale tilførsel af N til Øresund, hvori såvel danske som udenlandske kilder indgår¹⁶, ligger på 5.500-14.500 tons N pr. år.

Kvælstofbidraget fra Amagerforbrænding er af Miljøstyrelsen ud fra den tilladte kvælstofkoncentration på 8 mg/l for såvel processpildevand og kondensat teoretisk beregnet til i alt ca. 2 tons kvælstof pr. år.

Kondensatvandet behandles imidlertid ved omvendt osmose, og kondensatets indhold af kvælstofforbindelser vil derfor erfaringsvis være forsvindende lille. Natur- og Miljøklagenævnet vurderer derfor, at udledningen af kvælstofforbindelser fra forbrændingsanlægget højst vil udgøre i alt ca. 0,5 tons N pr. år, svarende til under 0,05 % af kvælstoftilførslen fra vandplansoplandet som helhed. Nævnet har beregnet, at bidraget fra processpildevandet 50 m fra udløbet vil udgøre maksimalt 40 µg/l, som ligger langt under såvel regionplanens og vandplanforslagets støtteparameter på hhv. 250 µg/l og 165 µg/l. Beregningerne må anses for yderst konservative, og både mængder og koncentrationsbidrag forventes reelt at ligge langt under ovennævnte værdier.

Natur- og Miljøklagenævnet er derfor enig med Miljøstyrelsen i, at udledningen af kvælstof fra forbrændingsanlægget ikke vil kunne give anledning til målbare effekter i vandmiljøet hverken generelt i Øresund eller lokalt uden for blandingszonen. Udledningen af kvælstof vil således efter nævnets opfattelse ikke være til hinder for, at der kan opnås en god økologisk tilstand i Øresund.

Kviksølv

Med hensyn til udledning af tungmetaller kan nævnet konstatere, at Miljøstyrelsen i forbindelse med VVM-proceduren har foretaget konsekvensberegninger og vurderinger i forhold til eventuelle påvirkninger fra bl.a. kviksølv af både vandsøjlen og sedimentkvaliteten som krævet i bekendtgørelse

---

¹⁶ Statusrapport för Öresunds Havsmiljö, 2002-2007. Öresundsvattensamarbetet. 2009

1022/2010, § 16. Miljøstyrelsen har herudover foretaget kvalitative vurderinger i forhold til miljøkvalitetskravene for biota.

Udledningen af kviksølv med processpildevandet (maks. 64.000 m³/år), beregnet ud fra den meddelte maksimalt tilladelige koncentration i udløbet på 1 µg/l, vil højst udgøre maks. 64 g/år. Kondensatet vil efter indkøringsperioden på maksimalt 2 år herudover bidrage med maksimalt 20 g/år. Det bemærkes, at erfaringerne fra den tilsvarende kondensatudledning fra forbrændingsanlægget i Sønderborg viser, at koncentrationerne af kviksølv i det rensede vand i langt de fleste målinger ligger under detektionsgrænsen på 0,05 µg/l.

Totalt vil der således fra anlægget efter indkøringsperioden maksimalt udledes 84 g kviksølv pr. år. I de første 2 år, hvor den tilladte koncentration af kviksølv i kondensatet ligger på op til 1 µg/l, vil totaludledningen være noget større, men vil dog ikke overstige maks. 264 g/år.

Belastningen af Øresund med kviksølv er bl.a. kortlagt af Øresundsvandsamarbejdet, der i 2005 udgav rapporten "Miljøfarlige stoffer i Øresund, en oversigt"¹⁷. Det fremgår af rapporten, at der til Øresund i alt udledes ca. 75 kg kviksølv pr. år, hovedsageligt stammende fra de kommunale spildevandsrensingsanlæg. Udledningen fra Lynetten er til sammenligning opgjort til 18 kg Hg/år. Bidraget fra industri udgør ifølge rapporten kun ca. 1,5 kg/år, hvori der bl.a. indgår den tidligere udledning fra Amagerforbrændings nuværende anlæg.

Udledningen af kviksølv fra det nye forbrændingsanlæg vil således udgøre 0,1 % af totaludledningen til Øresund og 0,5 % af udledningen fra Lynetten.

Vandsøjlen

Det nationale overvågningsprogram (NOVANA) omfatter ikke kviksølvbestemmelser i vandsøjlen, men alene bestemmelser i sediment og biota, som anses for at være de mest relevante indikatorer for forureningstilstanden. Kviksølvkoncentrationen i vandsøjlen er derfor ikke kendt.

Det fremgår af sagen, at kviksølvkoncentrationen 50 m fra udledningspunktet vil udgøre mellem 2-10 % af VKK (vandkvalitetskravene) for processpildevandet og 2-6 % af VKK for kondensatvandet afhængigt af udledningens mængde og fortyndingsforhold. Under normale fortyndingsforhold (anslået til 1200 gange) og normal udledningens mængde (8 m³/h) vil bidraget fra udledningen af procesvand fra forbrændingsanlægget 50 m fra udledningspunktet ligge på 0,8 ng Hg/l. Bidraget fra kondensatvandet efter indkøringsperiode samme sted kan med en fortynding på ca. 600 gange beregnes til maksimalt 0,2 ng Hg/l. Begge spildevandsudledninger ligger således marginalt i forhold til vandkvalitetskravet for kviksølv på 50 ng/l, jf. bekendtgørelse nr. 1022/2010, og forventes dermed ikke at kunne påvirke vandkvaliteten i området væsentligt.

Sediment

Natur- og Miljøklagenævnet konstaterer, at der på grund af manglende toksikologiske data endnu ikke er fastsat miljøkvalitetskrav for Hg i sediment, og at der heller ikke på nuværende tidspunkt er igangsat arbejde hermed. I vejledningen om klapping¹⁸ er det i forbindelse med vurderingen af

¹⁷ Link: <http://www.oresundsvand.dk/reports/Diverse/Miljofarlige%20stoffer%20i%20Oresund.pdf>

¹⁸ Miljøministeriets Vejledning nr. 9702 af 23. oktober 2008 om dumpning af optaget havbundsmateriale - klapping

effekterne af Hg i udledningen på sedimentet i et givet område anført, at koncentrationer på 250 µg/kg tørstof (TS) "svarer til et gennemsnitligt baggrundsniveau eller et niveau, der ikke vil kunne medføre negative effekter på vandmiljøet". Der er i vejledningen endvidere anvist en øvre grænse på 1000 µg/kg sediment, som angiver et niveau, hvor der kunne være begyndende effekter. Dette niveau svarer til de niveauer for den klasseinddeling, som både Sverige og Norge anvender ved vurdering af slambelastningen¹⁹. OSPAR-Kommissionens og US-EPA's vurderingskriterier for kviksølv i sediment ligger på kun 150 µg/kg TS.

Natur- og Miljøklagenævnet noterer sig, at der umiddelbart nord for Lynetten er målt kviksølvkoncentrationer på ca. 470 µg/kg tørstof sediment, mens der kun ganske tæt nord for denne station er målt koncentrationer på under 220 µg/kg tørstof. Der kan således selv inden for korte afstande forekomme ganske stor variation i sedimentkvaliteten. Der foreligger ikke målinger af sedimentet ud for det planlagte udledningspunkt fra forbrændingsanlægget.

Miljøstyrelsen har i VVM-redegørelsen ud fra en antagelse om, at den teoretisk beregnede totale mængde kviksølv på 260 g Hg/år vil sedimentere inden for den nærmeste km² og opblandes i de øverste 2 cm sediment, beregnet udledningens bidrag til sedimentet til maksimalt 21 µg/kg tørstof. Efter indkøringsperioden for kondensatrensningen er bidraget på tilsvarende vis beregnet til kun 7 µg Hg/kg TS.

Hvor kraftigt kviksølv fra vandfasen bindes til det suspenderede stof i vandsøjlen og sedimentet afhænger af en række lokale forhold og varierer med både sedimentets kationbyttekapacitet, pH, m.v. Fordelingskoefficienten (K_d) mellem kviksølv i vandsøjlen og partikler kan i henhold til Arbejdsrapport fra Miljøstyrelsen nr. 33 fra 2005 variere med op til en faktor 10⁴.

Med en log K_d på ca. 5,5 (jf. Miljøstyrelsens arbejdsrapport 33/2005) kan kviksølvkoncentrationen i vandsøjlen, der svarer til en kviksølvkoncentration i det suspenderede stof på 150 µg/kg TS, beregnes til ca. 0,5 ng/l ((150.000 ng/kg TS)/(300.000 l/kg)).

Koncentrationer i denne størrelsesorden vil for såvel processpildevandet som kondensatet ved de aktuelle fortyndingsforhold være opnået mindre end 100 m fra udledningspunktet. Det er på den baggrund nævnets opfattelse, at kviksølvindholdet i spildevandet fra forbrændingsanlægget ikke vil kunne bidrage til forringelse af sedimentkvaliteten i Øresund. Da kondensatvandet behandles i et omvendt osmoseanlæg, vil det heller ikke indeholde suspenderet stof af betydning for sedimentkvaliteten. Der foreligger ikke oplysninger om kviksølvindholdet i det suspenderede stof i processpildevandet på nuværende tidspunkt, men estimererne ovenfor er foretaget ud fra spildevandets totale kviksølvindhold inklusive det partikelbundne bidrag.

Biota

Bekendtgørelse 1022/2010 indeholder i bilag 3, del C, et miljøkvalitetskrav (EQS) for kviksølv i biota på 20 µg/kg vådvægt. Det fremgår af del C, at myndighederne kan vælge at anvende miljøkvalitetskravene for sedimenter og/eller biota i stedet for kravene i bilag 3, del A. Det fremgår yderligere, at

---

¹⁹ Environmental Quality Standards (EQS), Substance Data Sheet for Priority Substance No. 21 Mercury and its Compounds" fra 15. januar 2005

By- og Landskabsstyrelsen (nu Naturstyrelsen) kan fastsætte andre miljøkvalitetskriterier for sedimenter og/eller biota for nærmere specificerede stoffer ud over de generelle miljøkvalitetskrav.

Baggrunden for EU's miljøkvalitetskrav for kviksølv findes beskrevet i EU's datablad "Environmental Quality Standards (EQS), Substance Data Sheet for Priority Substance No. 21 Mercury and its Compounds" fra 15. januar 2005. Miljøkvalitetskravet er fastsat af hensyn til beskyttelse af toppredatorer som fiskespisende fugle og pattedyr mod for højt niveau af methylkviksølv i deres fødeemner. Det fremgår bl.a. af databladet, at EQS-værdien oprindeligt er tiltænkt methylkviksølv.

Såvel NOVANA rapportererne for marine områder 2010 og 2011 samt NOVANA screeningsundersøgelsen rapporteret af DMU i rapport nr. 794 fra 2010 bekræfter, at det udmeldte miljøkvalitetskrav for kviksølv ikke er opfyldt i muslingeprøverne fra ca. halvdelen af alle stationerne i landet. Ifølge DMU-rapporten fra 2010 vil kravet dog ved samtlige stationer være opfyldt, hvis man kun ser på indholdet af methylkviksølv, hvor den højeste værdi på 14 µg methyl-Hg /kg vådvægt er målt ved stationen ved Vadehavet.

På grund af de store usikkerheder omkring data for bioakkumulering af kviksølv i fisk mv. har EU - Kommissionen på nuværende tidspunkt ikke kunnet udmelde en koncentration for kviksølv i vandsøjlen, der sikrer beskyttelse af toppredatorer svarende til biota-miljøkvalitetskravet. Det fremgår af databladet²⁰, at vurderinger foretaget alene ud fra vandmiljøkvalitetskravet på 0,05 µg/l ikke i tilstrækkeligt omfang sikrer hensynet til bioakkumulering af kviksølv i fødekæden.

Hollands "National Institut of Public Health and Environment" har ud fra toksikologiske data og en bioakkumuleringsfaktor på 21.700 ved statistisk extrapolation beregnet grænseværdier for vandets indhold af kviksølv, som også sikrer hensynet til fødekæden (RIVM report 601501 009 fra juni 2000). US-EPA har ud fra andre kriterier også udarbejdet et Wildlife vurderingskriterium (WC). Det maksimale tilladelige bidrag til koncentrationen i vandsøjlen til beskyttelse af muslinger og fisk i RIVM's rapport er angivet til ca. 1,5 ng methylkviksølv/l, hvori såvel den direkte påvirkning fra vandet som påvirkningen via sediment er indregnet. US-EPA's kriterium ligger på kun 0,05 ng methylkviksølv/l. For uorganiske kviksølvforbindelser er RIVM's maksimale bidragsværdi vurderet til 73 ng/l. Naturstyrelsen har overfor nævnet oplyst, at styrelsen ikke for nærværende arbejder for fastlæggelse af en støttegrænseværdi for kviksølv for vandsøjlen ud fra kvalitetskravet for biota.

Den totale koncentration af kviksølv fra det nye forbrændingsanlæg er under de normalt forekommende fortyndingsforhold beregnet til under 1 ng/l allerede 50 m fra udledningpunktet og under 0,5 ng/l mindre end 100 m fra udledningpunktet. Koncentrationen vil desuden herefter aftage kraftigt med afstanden på grund af de kraftige strømforhold i Kongedybet.

Normalt er andelen af methylkviksølv i havvandet ganske lav og udgør ca. 1-10 % af total Hg²¹. Ved dette fordelingsforhold vil anlæggets bidrag svare til godt under 0,05 ng methylkviksølv/l kun 100 m fra udledningpunktet. Fordelingen af de forskellige kviksølvforbindelser i spildevandsudledningen fra

---

²⁰ Environmental Quality Standards (EQS), Substance Data Sheet for Priority Substance No. 21 Mercury and its Compounds" fra 15. januar 2005

²¹ Environmental Quality Standards (EQS), Substance Data Sheet for Priority Substance No. 21 Mercury and its Compounds" fra 15. januar 2005

forbrændingsanlægget er vanskeligt at forudse på nuværende tidspunkt. Skulle hele den forventede maksimale koncentration på 1 ng/l være methyلكviksølv, vil denne dog stadig kun udgøre højst 2 % af vandkvalitetskravet for totalkviksølv i vandsøjlen på 0,05 µg/l.

Nævnet finder på det foreliggende grundlag ikke anledning til at tilsidesætte Miljøstyrelsens vurdering af, at påvirkningen med kviksølv fra spildevandet vil være uden betydning i forhold til overholdelse af miljøkvalitetskravene.

Nævnets opfattelse er derfor, at udledningen vil kunne overholde miljøkvalitetskravene i bekendtgørelse 1022/2010, og at hverken udledningen af kvælstof eller tungmetaller dermed vil være til hinder for, at der kan opnås en god økologisk og kemisk tilstand i Øresund. Nævnet finder således ikke, at der er grundlag for at nægte Amagerforbrænding en tilladelse til udledning af spildevand fra anlægget til Kongedybet.

Nævnet finder imidlertid, at det er vigtigt, at kontrollen med driften af spildevandsrensningen og med kviksølvindholdet i udløbet er udformet således, at vedvarende forhøjede koncentrationer i udløbet så vidt muligt undgås og i givet fald opdages hurtigst muligt. Nævnet finder derfor, at kontrollen i vilkår 124 ændres for Hg fra hver 14. dag til hver 7. dag og suppleres med krav om omgående iværksættelse af korrigerende tiltag og orientering af tilsynsmyndigheden ved konstaterede overskridelser på enkeltprøver med en faktor 3 i forhold til "Middelkravet" på 1 µg/l. Der indsættes desuden et nyt vilkår om, at virksomheden skal sikre, at der ikke tilføres renseanlægget spildevand, der indeholder kviksølv i mængder eller koncentrationer, der overstiger spildevandsanlæggets renskapacitet. En beskrivelse af de dertil indførte anlægs- og styringsmæssige tiltag samt en kopi af de dertil relaterede interne procedurer skal sendes til tilsynsmyndigheden senest 2 uger før spildevandsanlægget tages i drift.

Natur- og Miljøklagenævnet har herudover følgende bemærkninger til vilkårene 123 - 133:

Med hensyn til DN's klage over manglende krav til delprøver samt manglende angivelse af prøvetagningshyppighed skal nævnet bemærke, at virksomhedens egenkontrol med spildevandsudledningerne for hver enkelt parameter er fastlagt i vilkårene 123 og 124. Der er i vilkår 129 endvidere fastsat krav om udtagning af flowproportionale døgnprøver med minimum 14 dages mellemrum. Der er i øvrigt fastsat skærpede krav til kontrollen med udledningen i forhold til kravene i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen, herunder krav om hyppigere målinger.

Natur- og Miljøklagenævnet kan derfor ikke give Danmarks Naturfredningsforening medhold i, at afgørelsen ikke indeholder krav til prøvetagningshyppigheden for spildevandskontrollen.

Med hensyn til udledningen af næringssalte (N og P) kan nævnet på baggrund af oplysningerne i ansøgningen konstatere, at kondensatspildevandet reelt ikke forventes at indeholde kvælstof- og fosforforbindelser i målbare mængder. Nævnet finder derfor, at vilkår 124 bør ændres, således at kravværdierne for "Total kvælstof", "Ammoniak-N" samt "Total fosfor" udgår af tabellen i vilkår 124. Eftersom Miljøstyrelsen ønsker i en kortere periode at følge op på forholdene, fastholdes dog kravet om måling for disse parametre – et krav som tilsynsmyndigheden til enhver tid kan frafalde, når der foreligger tilstrækkelig dokumentation for koncentrationsniveauerne, jf. miljøbeskyttelseslovens § 72.

Vilkår 124 indeholder en frist for overholdelse af grænseværdierne. Natur- og Miljøklagenævnet forstår vilkåret således, at Miljøstyrelsen har imødekommet virksomheden en frist på to år fra idriftsættelsen til at få indkørt anlægget, således at det kan overholde grænseværdierne, men at indkøringsperioden forkortes, hvis virksomheden først sættes i drift efter 1. juli 2016. Indkøringsfasen vil dermed i praksis kunne være fra 2 år og ned til 1 år, hvis virksomheden først sættes i drift lige inden udløbet af 5 års-fristen, jf. vilkår 1.

Det fremgår videre af vilkåret, at virksomheden i "indkøringsfasen" som minimum skal overholde de grænseværdier, der er beskrevet i den miljøtekniske beskrivelse under bemærkningerne til vilkår 123 og 124.

Nævnet finder, at vilkåret er upræcist og dermed vil kunne skabe usikkerhed om, hvilke grænseværdier, der skal overholdes og fra hvornår.

Nævnet finder derfor for det første, at vilkår 124 skal suppleres med krav om overholdelse af de grænseværdier, der fremgår af skemaet under Miljøstyrelsens kommentarer til vilkår 123 og 124. Nævnet indsætter derfor omtalte skema i vilkår 124. Fristen for overholdelse af de "midlertidige" grænseværdier bør fastsættes til 3 mdr. fra idriftsættelsen af virksomheden. Virksomheden skal i tilslutning hertil underrette Miljøstyrelsen, inden anlægget tages i drift. Nævnet tilføjer i konsekvens heraf krav om underretning af tilsynsmyndigheden i vilkår 2.

Nævnet finder for det andet, at der for at skabe klarhed om tidspunktet for overholdelse af de "endelige" grænseværdier alene bør gælde en frist på to år fra idriftsættelsen. Hvis screeningsundersøgelsen viser, at der er behov for at fastsætte grænseværdier for flere stoffer, eller hvis der fremkommer ny viden om stoffernes farlighed, kan Miljøstyrelsen til enhver tid justere vilkåret, jf. vilkår 124 samt miljøbeskyttelseslovens § 41a, stk. 2.

Til de konkrete kravværdier og kontrollen heraf har nævnet følgende bemærkninger:

Det fremgår af vilkår 123 og 124, at Miljøstyrelsen har fastsat kontrolkrav for miljøfarlige stoffer med krav om kontroltypen "Tilstand".

Ifølge § 17 i bekendtgørelse 1022/2010 skal der i tilladelser m.v. fastsættes vilkår, der omfatter

- 1) den største tilladte koncentration af stoffet i udledningen målt et vilkårligt tidspunkt for at sikre, at et korttidskvalitetskrav er opfyldt, når et sådant er fastsat,
- 2) den gennemsnitlige tilladte koncentration af stoffet i udledningen i en eller flere nærmere angivne perioder, hvor der sker udledning til vandmiljøet, for at sikre, at et generelt kvalitetskrav er opfyldt, og
- 3) den største tilladte mængde af stoffet i udledningen i en eller flere nærmere angivne perioder eller en tilladt udledt vandmængde i en eller flere nærmere angivne perioder.

De kontrolkrav, som Miljøstyrelsen har fastsat, svarer til maksimale døgnmiddelværdier, når kontroltypen "Tilstand" er anvendt. Dermed opfylder vilkåret ikke kravet om, at også den gennemsnitlige stoffbelastning af spildevandet skal fremgå af vilkåret, jf. § 17, punkt 2.

Nævnet finder derfor, at udlederkravene skal ændres fra at være maksimale døgnmiddelværdier til vandføringsvægtede gennemsnitlige koncentrationer i kontrolperioden, der herefter kontrolleres ved

transportkontrol som defineret i standard DS: 2399, som nævnt i vilkår 129. Herved svarer vilkårene til anbefalingerne i Miljøstyrelsens Arbejdsrapport 690/2002 "Udledning af miljøfarlige stoffer med spildevand".

Nævnet kan endvidere konstatere, at der ikke er stillet korttidskrav for metallerne, jf. § 17, punkt 1.

Det fastsatte krav i vilkår 128 til overholdelse af korttidskoncentrationer er ikke møntet konkret på de stoffer, der er relevante for det konkrete anlæg. Nævnet supplerer derfor tillige vilkår 123 og 124 med stofspecifikke maksimalt tilladelige korttidskoncentrationer beregnet specifikt ud fra korttidsmiljøkvalitetskravene i bilag 2 og 3 til bekendtgørelse 1022/2010. Den resterende del af vilkår 128, som omhandler underretning af tilsynsmyndigheden ved konstateret overskridelse af korttidskoncentrationsskravene, fastholdes, og vilkår 128 omformuleres i overensstemmelse med ovenstående.

Hermed opfyldes også kravet om fastsættelse af den højest tilladte koncentration for stoffer på bilag 3 (Cd, Hg, Ni og Pb), jf. § 19, stk. 1, nr. 1 i bekendtgørelse 1022/2010.

Der er i vilkårene 123 og 124 fastsat maksimalt tilladelig spildevandsmængde pr. år, pr. time og pr. døgn, der sammen med de fastsatte vandføringsvægtede koncentrationer svarer til krav om højest tilladt mængde af det enkelte stof i udledningen. Vilkår 125 er som sådan overflødig. Der er imidlertid i § 19, stk. 1, nr. 2 i bekendtgørelsen krav om, at der i tilladelsen til udledning af stoffer på bilag 3 altid skal fastsættes en grænse for den højest tilladte mængde af stoffet i udledningen over en nærmere fastlagt periode. Disse mængdekrav er i godkendelsen fastlagt i vilkår 125, og derfor fastholdes vilkåret, idet nævnet dog finder, at vilkåret bør præciseres, således at det tydeligt fremgår, hvordan overholdelse af vilkåret skal kontrolleres.

Nævnet ændrer vilkårene 123, 124 og 125 i overensstemmelse med ovenstående.

I vilkår 131 har Miljøstyrelsen fastsat et krav om, at vandkvalitetskravene skal være overholdt 50 m fra udledningpunktet. Dette er i konflikt med udlederkravene fastsat i vilkårene 123 og 124, ligesom det i øvrigt fremgår tydeligt af miljøkonsekvensvurderingerne, der ligger til grund for miljøgodkendelsen og VVM-redegørelsen, hvor bidraget fra udledningerne i 50 meters afstand er beregnet til mere end 70 % under vandkvalitetskravene.

Miljømyndigheden kan i henhold til § 12 i bekendtgørelse 1022/2012 udpege blandingszoner omkring udledningerne, som efterfølgende indarbejdes i vandplanen for oplandet. Hensigten med bestemmelsen er, at miljømyndigheden i forbindelse med udledningstilladelser har mulighed for at udpege en blandingszone omkring udledningsspunkter med en udstrækning, der sikrer den nødvendige fortynding af spildevandet, således at miljøkvalitetskravene netop kan overholdes umiddelbart uden for blandingszonens afgrænsning. Blandingszonens omfang skal være acceptabel i forhold til pågældende vandløb/havområde. Det følger derfor også, at udleder, jf. § 15, stk. 5, herefter skal arbejde for, at blandingszonens udstrækning mindskes i fremtiden.

Miljøstyrelsen har i vilkår 123 og 124 fastsat udlederkrav ud fra den konkrete teknologiske præstation og erfaringerne fra tilsvarende anlæg andre steder i Danmark. Den på det grundlag beregnede nødvendige fortynding (F) til opfyldelse af vandkvalitetskravene er derfor ganske lille - 80 gange for Arsen, og for Kviksølv er den nødvendige fortynding kun 20 gange. Selv under de mest ugunstige fortyndingsforhold i Kongedybet og med eventuelle kumulative bidrag fra andre kilder i området,

inkl. baggrundskoncentrationen i Øresund, vil samtlige miljøfarlige stoffer i Amagerforbrændings udledning kunne opfylde vandkvalitetskravene i bekendtgørelse 1022/2010 blot 10-20 m fra udledningspunktet. For Kviksølv er afstanden endda ca. 4 gange kortere.

Det er nævnets vurdering, at der ikke er behov for en blandingszone på 50 m, hvis de forudsætnin- ger for de hydrauliske beregninger, der indgår i konsekvensvurderingerne foretaget af ansøgers rådgiver, Rambøll, i notatet fra marts 2011, er korrekte. Miljøstyrelsen har ikke begrundet behovet for at fastsætte en blandingszone på 50 m i den konkrete sag.

Nævnet finder, at placering og udformning af udledningspunktet bør fastholdes som en del af vilkå- ret. Nævnet ændrer derfor vilkåret således, at første punktum erstattes med krav til udløbshastig- hed, minimumsforthyndinger og fysisk placering af udløbet. På baggrund af det projekt, som virksom- heden skal indsende til godkendelsesmyndigheden ifølge 2. punktum i vilkår 131, kan Miljøstyrelsen beregne den eventuelt nødvendige blandingszones udstrækning med henblik på underretning af Naturstyrelsen, jf. bekendtgørelsens § 12, stk. 4.

I vilkår 132 er der bl.a. stillet krav om, at virksomheden skal foretage en kvalificeret vurdering af spildevandets påvirkning af vand, sediment og biota, ligesom virksomheden skal forelægge en rede- gørelse med tidsplan for ansøgning om fastsættelse af kvalitetskriterier, hvor der mangler miljøkvali- tetskriterier.

Idet der henvises til nævnets generelle bemærkninger til bekendtgørelse nr. 1022/2010, se ovenfor, bemærker nævnet, at bekendtgørelsens § 9 fastsætter de nærmere procedurer for, hvorledes myn- dighederne, dvs. miljømyndigheden og By- og Landskabsstyrelsen (nu Naturstyrelsen) skal forholde sig, når der modtages en ansøgning om udledning af stoffer, hvortil der ikke er fastsat miljøkvalitets- krav i bekendtgørelsen, eller hvor der ønskes fastsat strengere miljøkvalitetskrav end bekendtgørel- sens krav. Disse regler er alene adresseret til myndighederne. Miljøstyrelsen kan derfor ikke efter nævnets opfattelse pålægge virksomheden disse opgaver, som tilfældet er i de sidste 2 bullits i vilkår 132. Nævnet finder derfor, at disse krav skal slettes.

Vilkår 133 indeholder en generel forpligtelse for virksomheden til hvert 4. år at redegøre for mulig- hederne for at nedbringe emissionerne fra anlægget, herunder for udledningen af de stoffer, der er nævnt i bilag 3 til bekendtgørelse 1022/2010, idet der er henvist til bekendtgørelsens § 19, stk. 2.

Nævnet bemærker hertil, at bestemmelsen i § 19, stk. 2 indeholder en klar bestemmelse om, at tilladelser og godkendelser til udledning af stoffer nævnt i bilag 3 kun må gives for et begrænset tidsrum. Nævnet finder derfor, at spildevandstilladelsen skal tidsbegrænses for så vidt angår de stoffer, der er omfattet af bilag 3 til bekendtgørelse 1022/2010. Nævnet erstatter derfor hele vilkår 133 med en tidsbegrænsning af spildevandstilladelsen. Nævnet finder, at spildevandstilladelsen kan tidsbegrænses til 8 år.

Til vilkår 134-138 (Afrapportering mv.)

DN mener, at kontrol med affaldstilførslen sikrer overholdelse af emissionskravene bedre end emissi- onsmålinger. Stikprøvekontrol af indkomne læs affald skal derfor intensiveres. Det skal også kontrol- leres, om de læs affald, der skal afvises, også er blevet det. DN ønsker, at antal af tilbageviste læs affald og antallet af opstarts- og nedlukningssituationer bliver registreret og indrapporteret, og at de kvartalsvise og årlige afrapporteringer lægges ud på en webside.

DN anfører desuden, at

"Der er mange afrapporteringer i forhold til luftemissioner, men der synes ikke at være konsekvens for overtrædelser. Det skal også kontrolleres om de læs affald, der skal afvises også er blevet det. På denne måde får det konsekvens for Amagerforbrændingen i ikke at kunne modtage affald, der ikke kan leve op til kravene for udledninger ved forbrænding."

Virksomheden har hertil oplyst, at

"Overskridelse af emissionsgrænserne kan føre til påbud fra tilsynet og til politianmeldelse. I sidste ende kan anlægget lukkes. Tungmetaller og andre forureningskomponenter der er i affaldet kan ikke blive fjernet med indgangskontrol. Det er nødvendigt at have et røgrensningsanlæg. (...) Fælleseuropæisk og dansk lovgivning sætter rammerne for hvilke krav emissionen skal leve op til og kontrolregimet sikrer at dette sker."

Nævnet konstaterer, at de efterlyste registreringer allerede indgår i godkendelsesvilkårene. Vedrørende nævnets bemærkninger med hensyn til problemstillingen om kontrol med indfyret affald kontra emissionsmålinger henvises til bemærkningerne i afsnittene ovenfor.

Nævnet finder dermed ikke anledning til at ændre vilkårene 134-138.

Til vilkår 140 (Ophør)

Miljøstyrelsen har i vilkår 140 fastsat krav om, at planen for ophør af anlæggets drift skal indeholde en redegørelse for bl.a.

- Arealer med eventuel forurening af røggasrensingsprodukter og
- Undersøgelser af jordforureninger og plan for oprensning.

Det fremgår af godkendelsesbekendtgørelsens § 16, stk. 1, nr. 10, at der skal stilles krav om, at der ved ophør af driften skal træffes de nødvendige foranstaltninger for at undgå forureningsfare og for at bringe stedet tilbage i tilfredsstillende tilstand.

For så vidt angår situationen ved driftsophør er driftsherrens forpligtelser i forhold til undersøgelser af og afhjælpning/afværgning af jordforureninger direkte reguleret i jordforureningslovens kap. 4 b. I den gældende godkendelsesbekendtgørelse er der i § 22, stk. 1, nr. 13, henvist til jordforureningslovens kapitel 4 b, jf. også § 45. Efter nævnets opfattelse er der således ikke hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at stille krav om jordforureningsundersøgelser eller krav om oprensning som vilkår i en miljøgodkendelse. Hjemlen hertil findes som sagt i jordforureningsloven.

Nævnet finder på den baggrund, at de ovenfor angivne punkter i redegørelsen skal udgå.

Sammenfattende bemærkninger

Med ovenstående bemærkninger og ændringer til vilkårene finder Natur- og Miljøklagenævnet, at Miljøstyrelsen afgørelse om godkendelse kan stadfæstes.

Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse

Natur- og Miljøklagenævnet stadfæster Miljøstyrelsens afgørelse med følgende ændringer:

1. Vilkår 1 ændres og suppleres til følgende, idet ændringerne er fremhævet med kursiv:

Godkendelsen bortfalder, hvis bygge- og anlægsarbejdet ikke er startet inden 2 år fra godkendelsens dato, og driften ikke er startet inden 5 år fra godkendelsens dato.

Driften på det eksisterende forbrændingsanlæg skal ophøre samtidigt med idriftsættelse af det nye anlæg. Driftsovergangen fra det gamle til det nye anlæg skal foregå efter en fremgangsmåde, som på forhånd er accepteret af tilsynsmyndigheden. Et forslag hertil skal sendes til tilsynsmyndigheden senest 3 måneder før planlagt dato for idriftsættelse af det nye anlæg.

2. Vilkår 2 ændres til følgende, idet ændringerne er angivet med kursiv:

Tilsynsmyndigheden skal straks orienteres om følgende forhold:

- *Dato for idriftsættelse af det nye forbrændingsanlæg*
- *Dato for total nedlukning af det gamle forbrændingsanlæg*
- Ejerskifte af virksomhed og/eller ejendom.
- Hel eller delvis udskiftning af driftsherre.
- Indstilling af driften for en længere periode.

Orienteringen skal være skriftlig og fremsendes, før ændringen indtræder.

3. Vilkår 5 ændres til følgende, idet ændringerne er fremhævet med kursiv:

Følgende affaldsfraktioner af forbrændingsegnet farligt affald må forbrændes på anlægget:

- Klinisk risikoaffald og medicinaffald, *herunder EAK-kode:*
  - **18 01 03** *Affald, hvis indsamling og bortskaffelse er underkastet særlige krav af hensyn til smittefare*
  - **18 01 08** *Cytotoksiske og cytostatisk lægemidler*
  - **18 01 09** *Lægemidler, bortset fra affald henhørende under 18 01 09*
  - **18 02 02**, **18 02 07** og **18 02 08** *som har samme betegnelse, men er fra behandling af dyr - jf. definition på klinisk risikoaffald i vejledningen om klinisk risikoaffald*
- Neddelt kreosotbehandlet træ, *herunder EAK-kode:*
  - **20 01 37** *Træ indeholdende farlige stoffer*
- Slam med mindst 20 % tørstof fra olieseparatoringsanlæg uden andre farlige stoffer over farlighedskriteriet end olieprodukter, *herunder EAK-kode:*
  - **13 05 01 - 13 05 06** *samt 13 05 08* *Materiale fra olieseparatorer*
- Maling og lakaffald i plastemballage, vægt højst 8 kg pr. enhed og uden indhold af tungmetaller over farlighedskriteriet og uden indhold af stoffer der ikke nedbrydes ved forbrænding ved 850 °C, *herunder EAK-kode:*
  - **20 01 27** *Maling trykfarver, klæbestoffer og harpikser indeholdende farlige stoffer.*

4. Vilkår 21 ændres til følgende, idet ændringerne er fremhævet med kursiv:

Virksomheden skal sikre, at der ved modtagelsen af affald foreligger alle nødvendige oplysninger til at vurdere, om affaldet er omfattet af positivlisterne. I forbindelse med modtagelse af affaldet på anlægget skal vægten af hver affaldsart bestemmes, så vidt muligt i overensstemmelse med EAK-koden, jf. bekendtgørelsen om affald. Der skal dertil foreligge fyldestgørende data, der kan indberettes til det enhver tid gældende affaldsdataindberetningssystem herunder angivelse af EAK-kode.

Til dokumentation for overholdelse af miljøgodkendelsens vilkår for stikprøvekontrol skal der foreligge oplysninger om antal læs, vægten af affaldet samt indberetningstype og affaldsfraktion (dagrenovation eller forbrændingsegnet).

Ved modtagelse af farligt affald skal *virksomheden* desuden *sikre, at der* foreligger oplysninger om affaldets *oprindelse, dets* fysiske tilstand og emballeringsform og så vidt muligt kemisk sammensætning, samt oplysninger om affaldets mængde og brændværdi og hvilke stoffer affaldet ikke må blandes med. Dertil forholdsregler ved håndtering af affaldet fra modtagelse til indfyrring i silo.

Ved modtagelse af neddelt affald skal der foreligge en indholdserklæring fra leverandøren, der garanterer, at affaldet ikke indeholder affald, der ikke må forbrændes jf. vilkår 6.

Ved modtagelse af Biomasseaffald fra affaldsforbrænding skal der være oplysninger om mængde og brandværdi.

5. Vilkår 24 ændres til følgende, idet ændringerne er fremhævet med kursiv:

Der skal udføres kontrol med farligt affald i form af særlig kontrol med, at affaldet er i overensstemmelse med dokumenterne. Der skal udføres kontrol med farligt affald i form af prøvetagning, *idet der udtages repræsentative prøver til kontrol af affaldets sammensætning, så vidt muligt inden aflæsning. Prøverne skal opbevares på anlægget i mindst en måned efter forbrændingen af den sidste del af det pågældende parti farligt affald. Der foretages kemisk analyse, hvis det findes nødvendigt.*

6. Vilkår 40 udgår.

7. Vilkår 41 ændres til følgende, idet ændringerne er fremhævet med kursiv:

Røggassen fra ovnanlæg og nødstrømsanlæg kan udledes under de forudsætninger, der er anvendt i OML- beregningen, *der fremgår af notat af 25. maj 2011 udarbejdet af Rambøll "Emissionsberegninger – bidrag til spredning til OML beregning fra nyt anlæg" og som indgår som bilag 5 til miljøansøgningen.* Dertil skal røggasserne udledes gennem en skorsten med højde på minimum 125 m, hvor afkastet er minimum 35 m over bygningens nærmeste øverste punkt. Amagerforbrænding skal til enhver tid kunne dokumentere, at B-værdierne i omgivelserne er overholdt i alle relevante receptorhøjder.

8. Vilkår 53 udgår.

9. Vilkår 66 ændres til følgende:

Uforurenede overfladevand fra befæstede kørearealer og parkeringspladser, hvor der ikke kan forekomme håndtering af affald eller hjælpestoffer, kan udledes til havnen via sandfang og koalescensolieudskillere.

Virksomheden skal senest 1 måned før igangsættelse af anlægsarbejderne fremsende kloaktegninger, der viser placeringen af nedløb, rør, sandfang og olieudskillere samt placering og udformning af udløbet til kanalen, til tilsynsmyndighedens gennemsyn og accept. Tegningerne skal være forsynet med oplysning om aktiviteterne på de tilsluttede arealer. Herudover skal der fremsendes dokumentation for de valgte sandfang og olieudskillere.

10. Vilkår 90 ændres til følgende, idet ændringerne er fremhævet med kursiv:

Hver ovnlinje skal i den faktiske driftstid overholde emissionsgrænserne for tungmetaller, dioxiner og furaner, HF og PAH i nedenstående skema:

Stof	Emissionsgrænse <i>for timemiddelværdi</i>
	(mg/Nm ³ (ref.))
ΣCd, Tl ¹⁾	0,025
Σ Sb, As, Pb, Cr, Co, Cu, Mn, Ni, V ¹⁾	0,25
ΣCd, Ni, As, Cr ¹⁾	0,05
PAHer	0,0025
HF	1
	Emissionsgrænse <i>for middelværdi over 6-8 timer</i>
Dioxiner og furaner TEQ	0,08 ng/Nm ³

1) Omfatter det/de respektive tungmetaller og forbindelser heraf

11. Vilkår 93 ændres til følgende, idet måletiden de relevante steder ændres fra "mindst én time" til "én time". Ændringerne er fremhævet med kursiv:

Amagerforbrænding skal 6 gange årligt udføre præstationskontrol for tungmetaller, HF, PAH'er og dioxiner og furaner på hver ovnlinje.

Præstationskontrollen skal udføres efter CEN-standarder og som anført i nedenstående skema.

Stof	Kontrol
ΣCd, Tl ¹⁾	Præstationskontrol i form af 3 enkeltmålinger af hver <i>én time</i> .
Σ Sb, As, Pb, Cr, Co, Cu, Mn, Ni, V ¹⁾	
ΣCd, Ni, As, Cr	
Dioxiner og furaner TEQ	2 prøver med en prøvetagningsperiode på 6 - 8 timer
HF	Præstationskontrol i form af 3 enkeltmålinger af hver <i>én time</i> .
PAHer	Præstationskontrol i form af 3 enkeltmålinger af hver <i>én time</i> . Det skal anslås, hvor meget kreosotbehandlet træ, der er indfyret under målingen. Indenfor de første 2 år, skal minimum 2 præstationsmålinger, minimum 1 på hver ovnlinie, udføres under maximal indfyring af kreosotbehandlet træ.

¹⁾ Omfatter det/de respektive tungmetaller og forbindelser heraf

For tungmetaller betragtes vilkår 90 som overholdt, hvis det aritmetiske gennemsnit af de 3 målinger udført ved præstationskontrollen er mindre end eller lig med emissionsgrænsen.

For dioxiner og furaner betragtes vilkår 90 som overholdt, hvis det aritmetiske gennemsnit af de 2 målinger er mindre end eller lig med emissionsgrænsen.

Når anlægget har været i fuld drift i 2 år, kan tilsynsmyndigheden vurdere om antallet af præstationsmålinger kan sættes ned.

12. Vilkår 123 ændres til følgende, idet ændringerne er fremhævet med kursiv:

Det rensede processpildevand skal, når det ledes til Øresund, overholde nedenstående udlederkrav i prøvetagningsbrønd på virksomheden efter sidste rensetrin.

Parameter		<i>Kontrolkrav</i>		Kontrolmetode og Kontrolperiode 1. november-april 2. maj - oktober
		<i>Middelkrav</i>	<i>Maxkrav</i>	
BI5 _{mod}	mg/l	15	-	<i>Flowproportionelle døgnprøver hver 14. dag.</i> <i>Kravoverholdelse: Efter DS 2399:2006 – Transportkontrol*</i>
COD	mg/l	75	-	
Total kvælstof	mg/l	8	-	
Ammoniak-N	mg/l	3	-	
Total fosfor	mg/l	1,5	-	
Suspenderet stof	mg/l	30	-	
Chlorid	mg/l	-	-	
Sulfat	mg/l	-	-	
pH	pH	<i>6,5 – 9</i>		<i>Kontinuerlig måling</i> <i>Kravoverholdelse: Alle analyseresultater er mindre end eller lig med kravværdien</i>
Densitet	kg/m ³	min. 1035		
Hastighed	m/s	3		
Temperatur	°C	-	<i>50</i>	

Kviksølv	µg/l	1	5,6	Flowproportionelle døgnprøver hver 7. dag. Kravoverholdelse: Middelkrav: Efter DS 2399:2006 – Transportkontrol* Max krav: Alle analyseresultater er mindre end eller lig med kravværdien
Arsen	µg/l	8	80	Flowproportionelle døgnprøver hver 14. dag. Kravoverholdelse: Middelkrav: Efter DS 2399:2006 – Transportkontrol* Max krav: Alle analyseresultater er mindre end eller lig med kravværdien
Bly	µg/l	10	220	
Cadmium	µg/l	3	40	
Chrom	µg/l	10	1300	
Kobber	µg/l	10	160	
Nikkel	µg/l	10	540	
Sølv	µg/l	5	96	
Thallium	µg/l	3	96	
Zink	µg/l	300	670	
Antimon	µg/l	60	9360	
Cobolt	µg/l	15	2720	
Vanadium	µg/l	30	4624	
Tin	µg/l	50	-	
Molybdæn	µg/l	65	47.000	
Dioxiner og furaner TEQ	ng/l	0,01	8	
PAH'er	µg/l	screenes		
Vandmængde		Max 64.000 m ³ / år Max 380m ³ /døgn Max 24 m ³ /time		Kontinuerlig måling

*For ikke-kontinuerlig udledning er kravet overholdt, hvis middelværdien af den vandføringsvægtede koncentration er mindre end eller lig med kravværdien.

Overskrider den enkelte døgnprøve for Hg "Middelkravet" på 1 µg/l med en faktor 3 eller derover, skal virksomheden straks iværksætte korrigerende tiltag og underrette tilsynsmyndigheden.

Virksomheden skal sikre, at der ikke tilføres renseanlægget spildevand, der indeholder kviksølv i mængder eller koncentrationer, der overstiger spildevandsanlæggets rensekapalet. En beskrivelse af de dertil indførte anlægs- og styringsmæssige tiltag samt en kopi af de dertil relaterede interne procedurer skal sendes til tilsynsmyndigheden senest 2 uger, før spildevandsanlægget tages i drift.

Tilsynsmyndigheden kan fastsætte grænseværdier og dokumentationskrav for flere stoffer på baggrund af screeningsundersøgelsen og/eller ny viden om stoffers farlighed for vandmiljøet.

13. Vilkår 124 ændres til følgende, idet ændringerne er fremhævet med kursiv:

Det rensede spildevand fra røggaskondenseringen skal, når det ledes til Øresund, overholde nedenstående udlederkrav i egen prøvetagningsbrønd på virksomheden efter sidste rensetrin.

Parameter		Kontrolkrav			Kontrolmetode og Kontrolperiode 1. november-april 2. maj - oktober
		Middelkrav		Maxkrav	
		1.+2. drift-sår*	3.- driftsår		
BI5 _{mod}	mg/l	15	15	-	<i>Flowproportionelle døgnprøver hver 14. dag.</i> <i>Kravoverholdelse:</i> <i>Efter DS 2399:2006 – Transportkontrol**</i>
COD	mg/l	75	75	-	
Total kvælstof	mg/l	-	-	-	
Ammoniak-N	mg/l	-	-	-	
Total fosfor	mg/l	-	-	-	
Suspenderet stof	mg/l	-	-	-	
Chlorid	mg/l	-	-	-	
Sulfat	mg/l	-	-	-	
pH	pH	6,5 – 9			<i>Kontinuerlig måling</i>
Densitet	kg/m ³	995			
Hastighed	m/s	3			
Temperatur	°C	-	-	30	<i>Kravoverholdelse:</i> <i>Alle analyseresultater er mindre end eller lig med kravværdien</i>
Kviksølv	µg/l	1	0,1	5,6	<i>Flowproportionelle døgnprøver hver 7. dag.</i> <i>Kravoverholdelse:</i> <i>Middelkrav:</i> <i>Efter DS 2399:2006 – Transportkontrol**</i> <i>Max krav:</i> <i>Alle analyseresultater er mindre end eller lig med</i>
Arsen	µg/l	5	5	80	<i>Flowproportionelle døgnprøver hver 14. dag.</i> <i>Kravoverholdelse:</i>
Bly	µg/l	10	1	220	
Cadmium	µg/l	2	1	40	
Chrom	µg/l	7	3	1300	

Kobber	µg/l	7	5	160	<i>Middelkrav: Efter DS 2399:2006 – Transportkontrol**</i> <i>Max krav: Alle analyseresultater er mindre end eller lig med</i>	
Nikkel	µg/l	7	3	540		
Sølv	µg/l	7	5	96		
Thallium	µg/l	2	2	96		
Zink	µg/l	300	50	670		
Antimon	µg/l	40	12	9360		
Cobolt	µg/l	10	10	2720		
Vanadium	µg/l	20	20	4624		
Tin	µg/l	35	10	-		
Molybdæn	µg/l	65	30	47.000		
Dioxiner og furaner TEQ	ng/l	0,01	0,01	8		
PAH'er	µg/l	screenes				<i>Jfr. Vilkår 132</i>
Vandmængde		Max 200.000 m ³ /år Max 800 m ³ /døgn Max 50 m ³ /time				Kontinuerlig måling

* Kontrolkravene skal være overholdt senest 3 måneder fra tidspunktet for idriftsættelse af anlægget.

**For ikke-kontinuerlig udledning er kravet overholdt, hvis middelværdien af den vandføringsvægtede koncentration er mindre end eller lig med kravværdien.

Tilsynsmyndigheden kan fastsætte grænseværdier og dokumentationskrav for flere stoffer på baggrund af screeningsundersøgelsen og/eller ny viden om stoffers farlighed for vandmiljøet.

Overskrider den enkelte døgnprøve for Hg "Middelkravet" på 1 µg/l med en faktor 3 eller derover, skal virksomheden straks iværksætte korrigerende tiltag og underrette tilsynsmyndigheden.

Virksomheden skal sikre, at der ikke tilføres renseanlægget spildevand, der indeholder kviksølv i mængder eller koncentrationer, der overstiger spildevandsanlæggets rensekapacitet. En beskrivelse af de dertil indførte anlægs- og styringsmæssige tiltag samt en kopi af de dertil relaterede interne procedurer skal sendes til tilsynsmyndigheden senest 2 uger, før spildevandsanlægget tages i drift.

14. Vilkår 125 ændres til følgende:

Til bestemmelse af den årligt udledte mængde i kontrolperioden (november – november) multipliceres den vandføringsvægtede gennemsnitskoncentration med den udledte spildevandsmængde i den samme periode. Den vandføringsvægtede gennemsnitskoncentration beregnes ud fra samtlige prøver udtaget i kontrolperioden (november – november)

15. Vilkår 128 ændres til følgende:

Ved konstateret overskridelse af "Maxkravene" i vilkår 123 eller 124 skal virksomheden straks foranledige, at koncentrationerne i udløbet nedbringes, eller at udledningen standses. Tilsynsmyndigheden skal derefter kontaktes.

16. I vilkår 131 ændres til følgende, idet ændringerne er anført med kursiv:

Virksomheden skal indrette udledningen af processpildevand og udledningen af spildevand fra røggaskondenseringen til Kongedybet således, at

- *udløbshastigheden for begge spildevandstyper altid er min. 3 m/s,*
- *fortyndingen af processpildevandet 50 m fra udløbspunktet under de værst tænkelige forhold i Kongedybet er minimum 190 gange,*
- *fortyndingen af spildevand fra røggaskondenseringen 50 m fra udløbspunktet under de værst tænkelige forhold i Kongedybet er minimum 150 gange, og at*
- *udledningerne placeres indbyrdes således, at fortyndingen sker uforhindret i forhold til bund og i separate faner.*

Inden spildevandsudledningen kan påbegyndes, skal godkendelsesmyndigheden have modtaget og godkendt rørens placering over bunden, diffusorarrangement og udledningpunkterne. Udledningpunkter skal være opgivet ved UTM-koordinater.

17. I vilkår 132 slettes de 2 sidste bullits i vilkåret. Vilkår 132 har herefter følgende indhold:

Indenfor det første år hvor Amagerforbrænding er i fuld drift, skal spildevandet fra henholdsvis røggaskondensering og procesvand screenes for indhold af forurenende stoffer. Screeningsundersøgelsen skal tilrettelægges således, at Amagerforbrænding med rimelig sikkerhed kan afgøre, at miljøfremmede stoffer er identificeret og det gennemsnitlige koncentrationsniveau er fastlagt, med henblik på en vurdering af stoffernes påvirkning af miljøet. Forslag til screeningsundersøgelse skal fremsendes og godkendes af tilsynsmyndigheden.

Screeningen skal som minimum omfatte og tilrettelægges således:

- 3 screeningsanalyser af hver spildevandsstrøm. Der skal som minimum analyseres for stoffer nævnt i bek. 1022's bilag 3, stoffer nævnt i spildevandsvilkår, dertil mangan, jern, samt for 12 PAH'er samt andre stoffer, der kan være mistanke om optræder i spildevandet i væsentlige mængder.
- Prøverne skal udtages med minimum 14 dages intervaller, hvor forbrændingsanlægget er i fuld drift. Minimum en af screeningerne skal foretages på spildevand fra afbrænding af anlæggets tilladelige max. mængde af kreosotbehandlet træ.

18. Vilkår 133 ændres til følgende:

Tilladelsen til udledning af stofferne bly, cadmium, kviksølv og nikkel tidsbegrænses til 8 år fra Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse.

19. Vilkår 140 ændres til følgende:

Senest ½ år før ophør af anlæggets drift skal der til tilsynsmyndigheden sendes en redegørelse for:

- Plan for nedlukningen,
- Mængder af slagge og røggasrensingsprodukter og bortskaffelse heraf,
- Tømning af tanke m.v. for olie, ammoniakvand og kemikalier og bortskaffelse
- Sløjfning af spildevandsanlæg,
- Andre planlagte foranstaltninger med henblik på at afværge forurening.

PNV

Mikkel Schaldemose

Mikkel Schaldemose
Næstformand

Afgørelsen er sendt pr. e-mail til:

I/s Amagerforbrænding, Kraftværksvej 31, 2300 København S, amfor@amfor.dk Att.: Niels Møller
Pedersen NMP@amfor.dk

Danmarks Naturfredningsforening, Masnedøgade 20, 2100 København Ø, dn@dn.dk

Miljøstyrelsen-Virksomheder, Strandgade 29, 1401 København K, mst@mst.dk, anbri@mst.dk

Københavns Kommune, Ottiliavej 1, 2500 Valby, borgerservice@kk.dk